

PROTEIN



dvouměsíčník YMCA v ČR, říjen - prosinec 2007, ročník IX

15 Kč / 0,5 €



Jeruzalémská YMCA

školka pro všechny - jde to

2x Gospel Night

v Praze i Krnově již tradičně

YMCA a zdraví

všechno víme, co tedy zbývá?

PROTEIN

časopis YMCA v České republice
Ročník IX, říjen - prosinec 2007



*Už je vám zima dlouhá? Těšte se na léto a nezapomínejte!
Ale trénujte, až se vás léto zeptá, co jste dělali v zimě...*

REDAKCE

Jaroslav V. Hynek

SPOLUPRACOVNÍCI

Vojtěch Berger
Gabriela Boková
Štěpán Černý
Andrea Hudáková
Pavel Hušek
František Kroužil
David Strádal

TISK

Josef Sedláček - Sprint servis
Papírenská 25, Praha 6

ADRESA REDAKCE

Protein
YMCA v ČR - ústředí
Na Poříčí 12
115 30 Praha 1
telefon: 224 872 004
e-mail: protein@ymca.cz
website: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.
Články neprocházejí žádnými korekturami.

Registrační číslo MK ČR E 14324
Uzávěrka: 20. 12. 2007
Uzávěrka příštího čísla: 20. 2. 2008



Young Men's Christian Association

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou anglického názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“.

YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 124 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, rasy, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností.

YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 45 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 28 pobočkách, které jsou kolektivními členy YMCA v ČR. Jsou to:

Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA České Budějovice, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Krnov, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Setkání, YMCA Mělník, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Orlová, YMCA Ostrava, YMCA Ostrava–Poruba, YMCA Polička, YMCA Praha, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA T.S., YMCA v Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

Milí čtenáři,

je to až k nevíře, ale je to tak. Protein opět vyšel - nakonec, přece jen, navzdory všemu... Ale snad se blýská na lepší časy. Pomalu ale jistě se nám daří dát dohromady zárodek redakční rady, který by se mohl o časopis starat. Nebojte se! Samozřejmě nepřijdete o možnost do Proteinu přispívat. Naopak, přibude jen pár lidí, kteří vám budou možnost něco napsat pravidelně připomínat, prosit vás a uhánět. Uvidíme, jak budeme akční, cíle si dáme realistické - vydat v roce 2008 šest čísel v termínu, ale vrhneme se i na plány optimistické (alespoň teoreticky), tedy pokusíme se postupně získat 28 pravidelných přispěvatelů. Co je to za zvláštní číslo? Proč právě 28? Bingo! YMCA má 28 kolektivních členů, tak popřemýšlejte, koho z vás nebudeme muset ani oslovovat, protože se nám přihlásí dobrovolně sám - jako pravidelný (3 články ročně) dopisovatel. Co vy na to?

Toto číslo je dosti pestré. Najdete zde všeho chuť. Aktuální zprávičku z Pastvin, kde se podařilo vybudovat novou střechu, takže přibylo další zajímavé místo, kam můžete se svou partou zavítat na nějakou akci, krátké zamyšlení o roli zdravého životního stylu v YMCA, či dlouhé zamyšlení z valného shromáždění YMCA o tom, komu ve svém životě nasloucháme.

Velmi zajímavý příspěvek si přečtete od Vojty Bergera, který osobně navštívil YMCA v Jeruzalémě. V Brně se zase udála zajímavá akce, o které si můžete přečíst z pera (klávesnice) posily Proteinu - Gábiny Bokové. Nechybí ani tradiční Vojtovka opět zaměřená na téma čísla.

A je to tady - Ondřej se rozepsal, a tak máte jedinečnou příležitost vychutnat si jeho neuvěřitelný popis pražské Gospel Night. Ta se ovšem konala i v Krnově a obě autorky se nenechaly zahanbit a svůj článek doplnily navíc anketkou.

Po nějaké době se na stránky Proteinu vrátila filmová recenze. Tentokrát je ve slovenštině a vděčíme za ni kolegům z časopisu Křesťanská revue, který vydává Akademická YMCA.

Víte, kde je Banát? Ať už to víte, nebo ne, určitě stojí za pozornost příspěvek Lucie Jakubů, která napsala o projektu YMCA Brno Skřítek Krajánek.

Děje se u vás také něco zajímavého? Ne? Tak nezbyde než si počkat na další číslo Proteinu, protože ti, kteří něco zajímavého v YMCA dělají, vám o tom určitě něco napíší. Ale rozhlédněte se kolem, ono se pořád něco děje.

J. V. Hynek

Hlavní příspěvky

- 2 Program tělesné výchovy YMCA**
F. M. Marek
- 3 Pastviny - nová střecha**
Miki Erdinger
- 4 YMCA a zdraví**
Jaroslav V. Hynek
- 6 Pane, Pane...**
Jaroslav F. Pechar
- 9 Jeruzalémská YMCA**
Vojtěch Berger
- 12 YMCA je tu i pro vás**
Gabriela Boková
- 15 Vojtovka**
Jaroslav V. Hynek
- 16 Gospel Night 2007**
Ondřej Strádal
- 21 Gospel Night 2007 v Krnově**
Anna Chlápková & Lucie Sperlichová
- 23 Královná Alžběta: Zlatý vek**
Pavol Bargár
- 25 Nová textilní dílnička v Eibentále**
Lucie Jakubů
- 26 Veřejná sbírka YMCA v Ústí nad Labem**
Pablo

a mnoho jiného...

Program tělesné výchovy YMCA

Tělesná výchova YMCA v Čsl. je integrální částí programu celého hnutí, které se snaží o všestranný rozvoj svých členů, hlavně po stránce vzdělávací, tělesné, duchovní a společenské. Tímto je dán i ráz tělesné výchovy YMCA v Čsl. Tato nemá poslání, aby připravovala jedince ke sportovním výkonům nebo měla na zřeteli brannost nebo jen tělesnou zdatnost na úkor ostatních schopností. Úkolem tělesné výchovy YMCA v Čsl. je mimo jiné poskytnouti mladým lidem a hochům takové prostředí, ve kterém by tělesně a mravně získávali ke svému prospěchu. Poskytnouti jim takový druh cvičení, který by mohli i později prováděti, když již nebudou moci sportovně závoditi. Pěstovati kulturu tělesnou s hlediska hygieny, čistoty a životosprávy. Opíráti se v tělesné výchově o zásady mravní, křesťanské. Státi za čistým amateurismem, který je jediné pravým vyjádřením sportovního ducha. Přihlížeti k tělesně a pohybově slabším, neboť ti nejvíce potřebují tělesných cvičení.

K těmto svým úkolům pracuje YMCA tím, že pod vedením zkušených, vycvičených a placených odborníků vede různé druhy činnosti tělesné, které odpovídá: 1. stáří, 2. schopnostem, 3. povaze a poměrům cvičenců. YMCA ve svém programu nevyhýbá se žádným činnostem – tělesným, které mohou cvičenci prováděti – bez újmy na zdraví a charakteru.

Hlavním pojmem tělesné výchovy v YMCA zůstávají však hry, ať již kolektivní nebo sportovní, hrané rekreačně nebo závodivě. Ty odpovídají nejen potřebám, a to jak pohybově, tak i společensky, ale i zásadám tělesné výchovy v YMCA. Proto také snaží se YMCA obohatiti program tělovýchovný novými hrami jak pro mládež, tak pro dospělé, neboť pokládá za důležité, aby i dospělí nacházeli v tělesné činnosti pokračování svého zdokonalení. Vydává sportovní a rekreační příručky, zavádí nové hry, z nichž Volleyball (podbíjená) a Basketball (košíková) našly již velkého rozšíření v tělovýchovném programu spolků a škol. Quoits a playgroundball jsou na postupu.

YMCA v Čsl. staví hřiště (B. Bystrica, Liberec, Znojmo, Hradec Králové, Lučenec, Rakovník), zvláště tělocvičny (Praha, Kladno, Liberec, Bratislava), zřizuje různé sportovní a turistické odbory, jako: canoistické, lyžařské, tenisové, tábornické, turistické, plavecké, atletické a jiné, které se starají o rozšíření této činnosti mezi členstvem a veřejností.

YMCA v Čsl. stará se hlavně o rekreaci svých členů, neboť vychází z předpokladu, že její činnost tělesná musí býti radostná, odpovídající požadavkům dnešního života. Musí býti protikladem monotonního, umělého, strojového života dnešní doby, musí býti radostným paprskem, sdružujícím lidi v radostnou společnost. Proto se většinou vyhýbá jen sportu jako takovému, totiž pro závod a výkon pěstovanému, který, jak zkušenosti ukazují, nevede ani ke sblížení, ani k výchově provádějících. YMCA ve své tělovýchově nechce soupeřiti s žádnými tělocvičnými a sportovními organizacemi, ale chce je doplňovati a poskytovati příležitost jednotlivcům i celkům k dalšímu zdokonalení prostřednictvím tělesné výchovy. Úkoly na tomto poli jsou veliké a ještě větší možnosti.



FOTO: ARCHIV YMCA

Zainteresovat celou naši veřejnost, mladé i starší, pro řádně vedenou tělesnou výchovu před nahodilým prováděním, ukázati jim radost a bohatství zdraví, které možno získat tělesnou výchovou, dáti jim poznati, co je rekreace a co výdělečně prováděná sportovní exhibice; co radosti možno získati z pobytu venku v přírodě, z práce pro sebe i druhé.

Podívejme se trochu zpět, co YMCA v Čsl. udělala za dobu svého působení. Na počátku zaváděla hry t. zv. americké, které svou závodivou formou byly v oblibě mezi vojáky. Ukázala prostřednictvím svých vedoucích, co jest vedená lehká atletika, co je training, co je skupinové vyučování plavání, ukázala plavecké trainingy, obohatila náš herní program novými hrami, dříve již jmenovanými. Vysílala do ciziny řadu svých úředníků na studium tělesné výchovy, zavedla v Čsl. organisované táboření ve stálých táborech a vypracovala celý program k této činnosti.

Konečně nutno zdůrazniti, že jsme si vědomi toho, že tělesná výchova je jedním ze základních činitelů ve vývoji hochů a mladých lidí. Proto musí být vedena odborníky, zvláště k tomu schopnými po stránce mravní, odborné a zdravotní. Zdůrazňujeme více potřebu vůdců než potřebu jen instruktorů-odborníků, neboť tělesná výchova není jen výchova svalů, ale i citu, mravnosti a charakteru.

F. M. Marek
(Převzato z časopisu *Tep pražské Ymky*, 7, 1931, s. 5, kráceno)

Pastviny – do nového roku s novou střechou

Už kocourkovští věděli, že střecha je základ stavby. A jsou budovy, které mají i dvě střechy nad sebou. Zhruba 14 dní se touto raritou mohla pyšnit i táborová základna YMCA – Pastviny. A jak je to možné?

Ubytovací objekt leží ve Východních Čechách v místě, kde o sníh není nouze. A pokud bychom sledovali normu ČSN 73 0035 – Zatížení stavebních konstrukcí, máme pocit, že sněhu přibývá. Posudte sami. V roce 1968 bylo pro danou lokalitu stanoveno základní zatížení sněhem 70 kg/m². O deset let později to bylo již 150 kg/m² a od roku 2006 je tomu již 300 kg/m². Tak buď je sníh čím dál těžší, nebo nám začali vyrábět nekvalitnější materiál. Každopádně ho bývá někdy až moc. A to se stalo osudným i našemu objektu.

V zimě na přelomu let 2005/2006 neunesla stará střecha nápor sněhu a 8 nosných trámů odmítlo dále sloužit svému účelu. Řešení bylo jediné: nová střecha odpovídající všem normám a stavu sněhu v lokalitě. Na základě statického posudku se loučíme s téměř rovnou střechou a čeká nás hle-



FOTO: J. V. HYNEK

dání bezmála 1 000 000 Kč na klasickou sedlovou střechu se sklonem 60 stupňů bez sněhových zachytávačů.

A to se v roce 2007 podařilo. Díky vícezdrojovému financování (poděkování přijde na konci textu) jsme mohli na začátku listopadu převzít krásnou červenou sedlovou střechu, pod níž, i díky vyztužení objektu novou ocelovou konstrukcí, můžeme snít o půdní vestavbě, která rozšíří možnost ubytování v tomto objektu. Tedy slovo „snít“ bych doplnil či nahradil slovem „hledat zdroje financování“ k vybudování obyvatelného podkroví.

A jak to bylo s těmi dvěma střechami? Díky konstrukci objektu bylo třeba zamezit pronikání deště do budovy, a tak na starou střechu byla nejprve postavena nová střecha a teprve pak byla ta stará odstraněna.

Jsem rád, že se tato relativně velká investice podařila a že TZ Pastviny může dále sloužit svému účelu.

Proto bych chtěl poděkovat Pardubickému kraji za poskytnutí dotace 400 000 Kč a YMCA Letohrad za poskytnutí půjčky. Dále bych rád poděkoval Mirkovi Stejskalovi za technickou kontrolu během celé stavby a v neposlední řadě také firmě Novotný a spol., která stavbu provedla.

A vy, členové ÚV, se můžete těšit na září, kdy proběhne jednání právě na Pastvinách a budete moci užít červené dílo na vlastní oči.



FOTO: J. V. HYNEK

Miki Erdinger



YMCA a zdraví

Má cenu psát o zdraví? O zdravém životním stylu? Všechno, co potřebujeme, přece víme, nebo snad ne? Copak jsme nešlyšeli o tom, že je dobré jíst střídavě, že je dobré pravidelně cvičit, odpočívat, hodně pít, jíst vitamíny, nekouřit, vyvarovat se alkoholu, o drogách ani nemluvě?

Jednou dostal jeden mudrc otázku: „Co je na světě nejlehčí, a co je na světě nejtěžší?“ Odpověděl: „Nejlehčí je dát lidem radu. A nejtěžší je podle této rady žít.“

YMCA má svůj program od samého počátku zaměřen na harmonický rozvoj ducha, duše i těla. To vyjadřuje také svým logem – rovnoramenným trojúhelníkem. Mohli bychom říct, že předběhla o téměř století Světovou zdravotnickou organizaci WHO, která definovala (tuším, že v 70. letech 20. století) pojem zdraví takto: „Zdraví je stav naprosté tělesné, duševní i citové pohody, v níž všechny složky jsou v rovnováze, ne pouze nepřítomnost nemoci nebo vady.“

Nutno ale přiznat, že ani YMCA nebyla první, kdo vnímal důležitost vyvážené péče o tyto tři oblasti lidské bytosti. Už v Bibli, tedy před téměř 2000 lety, píše apoštol Pavel v 1. listu Tesalonickým v 5. kapitole ve 23. verši následující slova: „Sám Bůh pokoje nechť vás cele posvěť a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista.“ Pro věřícího člověka je péče o sebe sama něčím, co má velkou sovislost s jeho vírou. Stejný autor dokonce v 1. Korintským v 6. kapitole ve verších 19 a 20 říká: „Či snad nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás přebývá a jež máte od Boha? Nepatříte sami sobě! Bylo za vás zapláceno výkupné. Proto svým tělem oslavujte Boha.“

Co dodat, můžeme jen zopakovat – už dávno všechno víme. Je zapotřebí jen jedinné – to nejtěžší – jak nám říká mudrc v úvodním citátu.

Pokud se podíváme na aktivity YMCA (nejen u nás, ale i ve světě), najdeme v ní jednotlivé programy, které se skutečně zaměřují na rozvoj všech tří oblastí, které dělají člověka člověkem. YMCA má řadu sportovních programů – od klasických sportovních oddílů přes organizování různých sportovních akcí či soutěží až po moderní outdoorové aktivity. Rozvoj duše je zajišťován vzdělávacími programy či sociálními projekty, které vedou jedince k péči o druhé či o životní prostředí. Duchovní rozvoj člověka je oblast, která stála při samotném zrodu YMCA v roce 1844. Ani dnes jsme na tuto oblast nerezignovali a chápeme YMCA jako prostor, kde mohou lidé potkat věřící lidi či svou víru prohlubovat, a to především praktickou službou.

Zdraví člověka ovlivňuje řada faktorů. Především je to: Strava, odpočinek, dostatek pohybu, dodržování pitného režimu, vyhýbání se stresu, pobyt na čerstvém vzduchu. Na to, jak

se vám daří tyto body zdravého životního stylu hlídat, jsme se zeptali v naší internetové anketě. Velkým překvapením pro mě bylo, že druhý nejvyšší počet hlasů připadlo možnosti, že se vám daří hlídat celkem všechno. Velmi mile jsem byl také zaskočen tím, že nejvíce hlasů dostala možnost „zdravá strava“. Vysvětluji si to tím, že na náš web chodí především mladí lidé, kteří už překonali klasickou českou stravu (vepřo-knedlo-zelo, případně chleba se sádlem či tlačenkou) a jedí přece jen více moderně. Ostatní faktory jsou neuvěřitelně vyrovnané, leč přece jen o pověstný vlásek zůstává největším problémem asi všech nás dostatek odpočinku. Odpočívat ale neznamená válet se! Určitě si rozumíme :-).

Ještě k té modernosti. Ano, zdraví životní styl je moderní. Ne vše, co je moderní, je vždy dobré, ale tady vidíme, že někdy je moderní dokonce i to, co dobré je. YMCA je v některých zemích právě onou hybnou silou, která se snaží myšlenku zdravého životního stylu dostat do povědomí obyvatel. U nás to není až tak třeba, jsou tu jiné organizace, které se tomuto tématu věnují. Přesto bychom se tohoto tématu neměli vzdá-

ANKETA 5/2007

Který prvek životosprávy se vám daří nejvíce hlídat?

Zdravou stravu	 (282 hl.)
Odpočinek	 (168 hl.)
Dostatek pohybu	 (174 hl.)
Pitný režim	 (175 hl.)
Vyhýbat se stresu	 (173 hl.)
Pobyt na vzduchu	 (172 hl.)
Celkem všechno	 (253 hl.)

Celkem hlasovalo: 1397

Zdroj: www.protein.ymca.cz

vat, vždyť je přirozeným základem YMCA. Lidé dnes hledají možnosti, jak zkvalitnit svůj život. Budme tedy připraveni nabídnout jim nejen naše programy, ale také svůj osobní příklad... takže končím a jdu si narovnat bolavá záda a oči procházkou v přírodě ;-).

J. V. Hynek



Pane, Pane...

Duchovní úvod na valném shromáždění YMCA v ČR 2007

Valné shromáždění YMCA v ČR začíná pravidelně duchovním úvodem - slovem, které má připomenout roli YMCA v současné době a společnosti. Bylo velmi zajímavé, proto jsme se rozhodli vám jej zprostředkovat i na stránkách Proteinu.

*„Proč mne oslovujete ‚Pane, Pane‘, a nečiníte, co říkám? Víte, komu se podobá ten, kdo slyší tato má slova a plní je? Je jako člověk, který stavěl dům: kopal, hloubil, až položil základy na skálu. Když přišla povodeň, přivalil se proud na ten dům, ale nemohl jím pohnout, protože byl dobře postaven. Kdo však uslyšel má slova a nejednal podle nich, je jako člověk, který vystavěl dům na zemi bez základů. Když se na něj proud přivalil, hned se zřítíl; a zkáza toho domu byla veliká.“
Lk 6,46–49*

Milí bratři a sestry, přátelé,

Ježíš byl vpravdě populární osobnost. Jakmile se někde proslýchlo, že tam Ježíš přišel, seběhly se zástupy zvědavců. Tohle známe. Příjezd nějaké slavné osobnosti přiláká davy během několika minut. K nám do Strmilova před časem přijeli Eva a Vašek! A to byl najednou nářev. Kolik hodin před jejich příjezdem už se lidé hnali do kulturáku! Snažím se představit si, jak by to vypadalo, kdyby ten koncert neprobíhal tak, že Eva a Vašek přijeli autem, zalezli do

zákulisí, odpívali si svoje a zase zmizeli. Kdyby tak šli pěšky od města k městu! Docela zřetelně si dokážu představit, jak se za nimi táhne dav zvědavců a obdivovatelů, kteří si do kroku pobrukují Bílou orchidej...

Jistě, Eva a Vašek nevzbuzují zas takové emoce, ale představme si, kdyby se krajem toulal samotný Bill z Tokio Hotelu. To by byl frmol, to by se s nimi táhlo lidí. Následovalo by pak cosi naprosto typického pro vztah k populárním osobnostem – napodobování, přebírání jejich gest, oblečení... Už ne Bílá orchidej, ale Durch den Monsun, Spring nicht! a Ich bin nicht Ich.

Celá ta EMO kultura mi připomněla láskou k černé barvě „depešáků“ z dob mých studií na střední škole. A kolik už jsem potkal lidí s ofinou padající alespoň přes jedno oko, nejlépe přes obě, ale když ruka se širokými náramky (špatně skrývajícími jizvy po řezu žiletek!) a s černě nalakovanými nehty ofinu poodhrnula, zahlédl jsem smutné, černě podmalované oči...

A teď vezme, že doba se nezměnila. I za časů Ježíšových to bylo úplně stejné. Již tenkrát byly módní vlny, kdo chtěl jít s dobou, tak se oblékal v řeckém stylu a nejlépe si i pořechal jméno, což v rámci dobové módy učinil třeba i velekněz Ješua, nechal se přejmenovat na Jásona. Již tenkrát se mezi sebou rvali fanoušci jednotlivých klubů na stadiónech, již tenkrát se pořádaly závody v pití alkoholu, kdo víc vydrží, již tenkrát umírali lidé při haváriích, akorát to nebyly autohavárie, ale „vozohavárie“ způsobené jízdou pod vlivem alkoholu, či jízdou, jejíž rychlost vozataj nepřizpůsobil stavu vozidla, stavu vozovky a svým schopnostem.

A i v této době fungovalo následování oblíbených vzorů, nošení stejného oblečení, jako oni, prostě jako dneska. A přesně v této situaci si můžeme představit Ježíše. Populárního, slavného a oblíbeného Ježíše, za kterým se táhnou davy a táhnou se za ním naprosto pochopitelně, protože tenhle Ježíš koná zázraky. Stojí zato tohoto Ježíše chválit a oslavovat, protože to je úžasný člověk. Lidé si předávají Ježíšovy výroky, badatelé se shodují na tom, že téměř jistě již za Ježíšova života mezi lidmi některé jeho výroky kolovaly zapsané a že z této sbírky pak čerpali evangelisté jako z důležitého pramene informací o tom, co Ježíš učil.

Nejlepší je ale „Mistr na živo“, a tak za Ježíšem přibíhají spousty lidí a volají „Pane, pověz nám něco moudrého!“ „Pane, pouč nás, co je dobré, a co je zlé?“ Máme v evangeliích řadu příběhů o tom, jak za Ježíšem někdo přišel s prosbou o radu – a Ježíš tyto prosby nenechával nevyšly. Jenže ten dnešní příběh z evangelia nám ukazuje, že ani dávat moudré rady ještě neznamená zaručenou výhru, ještě to neznamená, že se svět zlepší. Spousta lidí si totiž moudrou radu poslechla, snad i zapamatovala – a to je tak všechno. Ježíš chodí od města k městu, od člověka k člověku, snaží se, co to jde, ale lidé se nějak nemění a Ježíš vidí, proč. Ti lidé, kteří Ježíše poslouchají, tak do zajista vědí, že to říká správně. Že jim dává dobré rady do života. Vyjadřují to tím, že mu říkají „Pane“ tedy „Vladaři“.

My už to dneska používáme jen o zvířatech, ale naprosto přesně rozumíme tomu, co to znamená, když se řekne: Tohle je pes a tohle je jeho pán. Je z toho celkem jasné, kdo z těch dvou rozhoduje a kdo z těch dvou poslouchá. Když lidé říkají Ježíšovi „Pane“, tak tím vyjadřují, že on tu vládne, on rozhoduje – a ostatní poslouchají.

Jenže Ježíš celkem oprávněně říká: Proč mi říkáte „Pane“? – Pán, to je někdo, kdo něco řekne a ostatní poslechnou – jenže ať říkám, co říkám, tak vy se podle toho nezařídíte!

A aby lépe porozuměli tomu rozdílu mezi tím, co dělají, a tím, co by měli dělat, pověděl jim Ježíš podobenství. Takový minipříběh, jednoduchý a srozumitelný, aby člověk nemusel přemýšlet nad příběhem jako takovým, ale nad tím, co se za tím příběhem skrývá tak říkajíc „v druhé řadě“. Tady nejde o poučku pro stavitele, protože stavitelům je naprosto jasné, že dům musí mít dobré základy. To je jasné i Ježíšovým posluchačům – a konec konců, o to tu jde. Aby z toho, co je jasné, pochopili, co jasné není.

Co tedy jasné je? Dva stavitelé staví dům a trochu to připomíná pohádku o třech prasátkách, kde jedno stavělo ze slámy, druhé ze dřeva a třetí z cihel. Jistě, že stavba ze slámy byla hotová hned. Stavba ze dřeva trvala déle, ale i tak prasátko bydlelo mnohem dřív, než se mohlo nastěhovat prasátko, které se rozhodlo postavit si cihlový dům. Jenže pak přišel vlk. Slámový domeček zbořil pouhým fouknutím, dřevěný úderem své tlapy – ale do cihlového domečku se nedostal. Na ten byly jeho síly slabé. Jednotlivé verze této pohádky se rozcházejí v popisu toho, co se stalo s jednotlivými prasátkami. Poetická Božena Němcová je ukrývá v bezpečí u třetího prasátka, pesimističtí bratři Grimmové nechají první dvě prasátka sežrat.

Od prasátek a jejich domečků se nyní přesuneme ke stavitelům z Ježíšova podobenství. Princip je stále stejný – jde o to mít pevný barák. Tím ale podoba s prasátkami končí, protože v Ježíšově podobenství je to podstatné na první pohled neviditelné. Nejde o vnější materiál. To, aby dům nespádl, tedy jeho základy, to není na první pohled vidět. To by musel člověk toho stavitele sledovat delší čas, aby poznal, jak se o dům postaral, a některé věci člověk sám ani nemá jak zjistit, protože není jak se podívat na základy domu. A přeci až půjde do tuhého a přijde povodeň, tak to budou právě tyhle neviditelné věci, které dům udrží pohromadě. Je naprosto zřetelné, že dům bez základů toho mnoho nevydrží, zato dům se základy obtočí. Snad je nám už úplně jasné, jak důležité jsou základy, jak jsou důležité, i když nejsou vidět, i když o nich ví jen stavitel domu, a ten, kdo bude v domě bydlet třeba celý život, tak je nejspíš nikdy v životě nespátrá, nespátrá je nikdo z okolí – ale jsou tam a drží dům pohromadě. A teď se můžeme přesunout o kousek dál, udělat v našem přemýšlení druhý krok a ujasnit si, co tímto podobenstvím chtěl Ježíš říct svým posluchačům.

I když Ježíš většinou svá podobenství nevysvětloval, tak tady pointu příběhu prozradil předem. Stavitelé, to jsou lidé, kteří slyší Ježíšova slova. Dům, to je lidský život, protože to je to, co si každý budujeme sám. Jde ale o to, jak s těmi slovy naložíme a jak se to, že jsme je slyšeli, promítne do budování onoho obrazného stavění domu, tedy jak se Ježíšova slova promítnou do našeho skutečného života. Je tu jedna skupina stavitelů, kteří staví dům bez základů, a druhá skupina, kteří staví dům se základy. Postavit pro svůj dům základy v tomto podobenství znamená podle Ježíšových slov také jednat.

Těch lidiček, kteří Ježíše poslouchali, těch byla spousta. Učili se nazpaměť jeho výroky, opisovali je a rozdávali dál, mluvili o Ježíšovi – co dělá, kde je, a kam půjde zítra a jak je úžasný a skvělý a jak je důležité poslouchat, co Ježíš říká – ale sami se podle Ježíšových slov neřídili. Byli schopni naprosto přesně ocitovat Ježíšova slova o lásce k nepřítelům, ale svoje nepřátele z hloubi duše nenáviděli a přáli jim jen to nejhorší. Naučili se nazpaměť blahoslavenství, všechna ta slova, kde Ježíš blahoslaví chudé, utlačené, trpící, ale sami lpěli na svém bohatství, moci a pohodě, ve které žili. Ježíš řekl: „Jak chcete, aby lidé jednali s vámi, tak jedněte vy s nimi.“ (Lk 6,31) I když nemám hlavu na všechna blahoslavenství, tak tohle se snadno dá naučit nazpaměť a volat: „Slyšte,

slyšte – hle, zde je moudrost, která přinese pokoj do vašich vztahů!“ A bude to pravda pravdoucí, vždyť kdo by nechtěl, aby jemu bylo odpuštěno, co zlého provedl, aby se na něj lidé usmívali a byli na něj hodní. Jistě, to chceme všichni, takže návod je tak jednoduchý, jen se ho držet! To, co chci po druhých, to budu dělat i já. A tady je ten zakopaný pes. Protože jakmile máme sami odpouštět, když nám někdo provede něco zlého, když se máme na druhé usmívat, když máme být na druhé hodní, tak najednou skutek utek.

„Kdo uslyšel má slova a nejednal podle nich, je jako člověk, který vystavěl dům na zemi bez základů. Když se na něj proud přivalil, hned se zřítil; a zkáza toho domu byla veliká...“ Jakmile se na nás přivalí povodeň docela obyčejných lidských starostí, tak zapomeneme na všechno, co Ježíš říkal. Ta stavba našeho života, kterou jsme začali budovat tím, že jsme poslouchali Ježíšova slova, se zhroutí jako domeček z karet a my se zachováme jako kdokoliv jiný, kdo v životě o Ježíši neslyšel – neodpustíme, neusmějeme se, jsme na druhé zlí.



FOTO: J. V. HÝNEK

Jak z této situace ven?! Jak si postavit dům, který nespadne?! Ale vždyť to víme! My přeci víme, co je potřeba mít, aby dům nespadol – dům musí mít základy! A ty základy jsou, jak Ježíš řekl, docela jasné: „Komu se podobá ten, kdo slyší tato má slova a plní je? Je jako člověk, který stavěl dům: kopal, hloubil, až položil základy na skálu. Když přišla povodeň, přivalil se proud na ten dům, ale nemohl jím pohnout, protože byl dobře postaven.“ Celý ten vtip je prostě v tom konečně jednou začít. Každý okamžik, kdy se podle Ježíšových

slov zachováme, to je jeden takový pěkný kámen zapasovaný do základů toho domu, který celý život stavíme. A s každým kamenem bude stavba pevnější a pevnější.

Jistě, že čas od času na nás přijdou nějaké ty povodně. Ta povodeň, to je obraz zkoušek naší víry. Je to obraz pro všechna možná trápení, která nás v životě mohou potkat. Je to obraz pro chvíle, kdy nám někdo ubližuje, kdy na nás rozhodně hodný není a nebo se prostě nechová tak, že by nás to přímo vedlo k tomu, abychom na něj byli hodní my. To je povodeň, která se na nás valí a chce zbořit to, co jsme doposud postavili. Zhroutí se ten náš dům a my budeme muset stavět zase od začátku? Jistě, že se to může stát. Jestliže dům neměl pevné základy, jestliže jsme neměli dostatečně pevně zaříté, že na zlo se neodpovídá zlem, ale dobrem, tak ten útok nevydržíme.

Ale vydržet můžeme. Jestliže jsme dostatečně kvalitně budovali základy, jestliže jsme se snažili podle Ježíšových slov žít, tak máme za sebou slušný trénink a ten nám pomůže obstát. Ten náš dům nespadne. A dokonce nejen, že obstojí – my díky té povodni odhalíme, kde je nějaká ta slabina, nějaké to špatně vyztužené místo, nějaká ta špatně postavená zeď a vyspravíme ji. Ta povodeň – když ji ovšem ustojíme – tak nám dokonce může pomoci.

Kdykoliv přijde nějaký ten příval, nějaká ta povodeň, nějaká ta zkouška, jestli se podle Ježíšových slov zachováme, nebo ne, tak ji můžeme obrátit v dobré. Přesně podle hesla „Co tě nezabije, to tě posílí!“ či podle slova apoštola Pavla, že děj se co děj, všechno nám musí sloužit k dobrému (Řím 8,28), tak i všechno zlé, co nás potkává, to můžeme využít k sebezdokonalení. Obstát v povodni, to je jako bychom do základů svého domu napumpovali pěknou dávku betonu a příští povodeň to bude mít ještě složitější s námi pohnout.

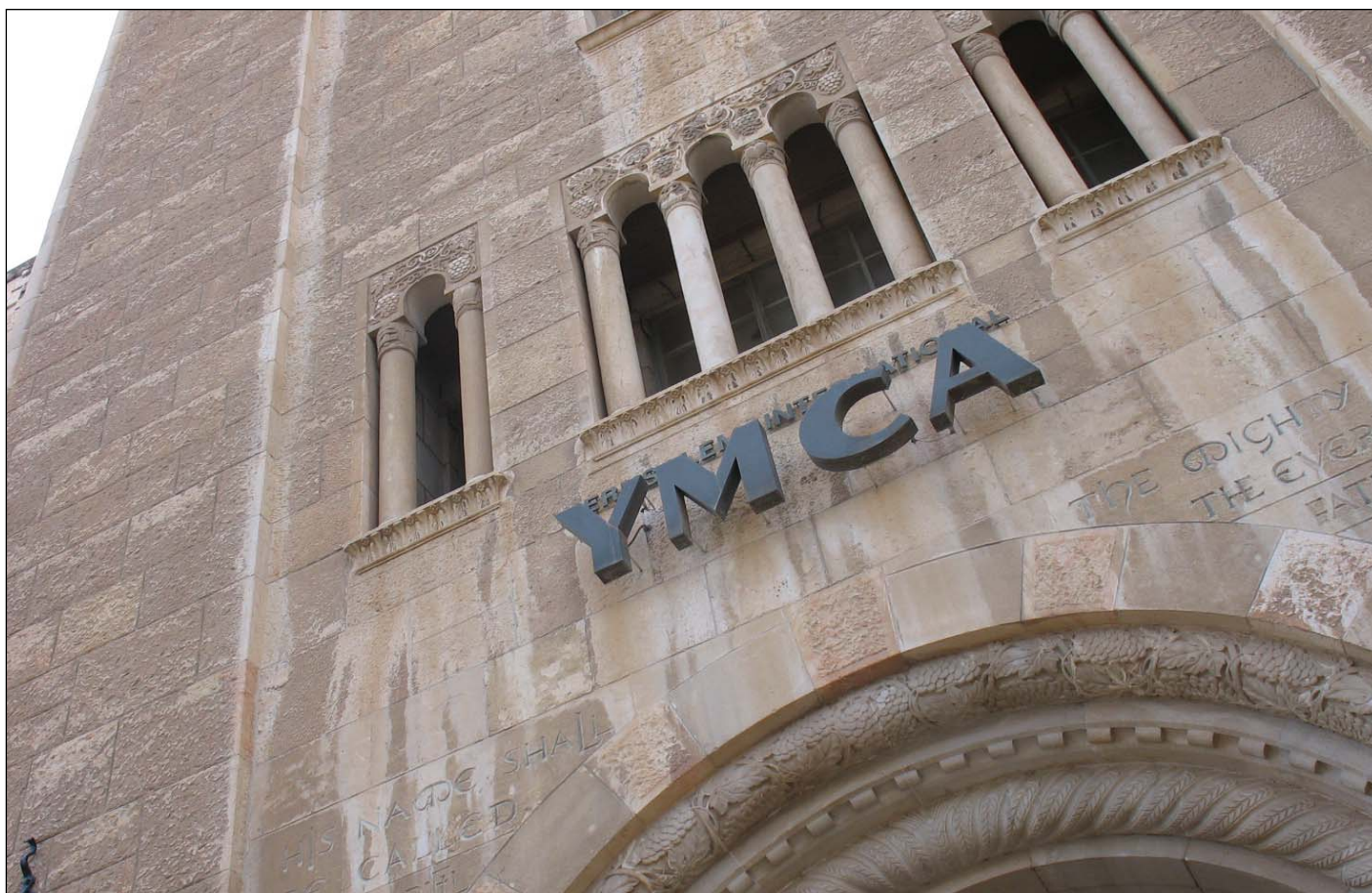
Ten dům je obraz našeho života, a tak ho budeme stavět celý život. A celý život máme také na zpevnování těchto základů, aby námi neotřásla žádná povodeň, která na nás kdy dolehne. Jistě, že pořád je to přihazování kamenů do základů. A my víme, že základy nejsou vidět. Musíme počítat s tím, že to zdaleka nemusí být nikomu jasné, jak záslužné věci děláme. Jestliže odpustíme nepřítelům, tak si toho možná nikdo ani nevšimne a víme to jenom my. Když se usmějeme na někoho, na koho vůbec nemáme chuť se usmívat, zase jsme to jen my, kdo víme, jak to bylo těžké. Ale děláme to v první řadě pro sebe! Dům svého života si stavíme proto, abychom my sami zůstali věrní Ježíši Kristu, my sami se přiblížili nebi. A když mu zůstaneme věrní, pak se dostaví tak říkající „automaticky“, samovolně i přirozený důsledek takového jednání – totiž že bude lépe i lidem kolem nás a to Boží království, které tak nedočkavě vyhlížíme, se začne objevovat už tady na zemi.

Amen.

Jaroslav F. Pechar

Jeruzalémská YMCA

FOTO: V. BERGER



Jak zajistit mírumilovné soužití Izraelců a Palestinců? Otázka, nad kterou si mnozí lámou hlavu už desítky let a která byla na konci listopadu 2007 i tématem konference v americkém Annapolisu. V následující reportáži vám ukážeme místo, kde se tolerance mezi Araby a Židy stala skutečností. Zavedeme vás do Jeruzaléma, konkrétně do tamní pobočky Ymky, tedy Křesťanské organizace mladých lidí. Ve městě, kde se stýká křesťanství s judaismem a islámem, se Ymka stará o vzájemnou harmonii všech tří náboženství. Židé a Arabové tam také posílají děti do společné školky.

Ve vstupní hale jeruzalémské Ymky vládne doslova babylonská atmosféra. Není divu, YMCA má celkem asi 40 milionů členů roztroušených po celém světě. Spojuje je ymkařský znak, červený trojúhelník, vyjadřující tři základní atributy člověka – tělo, ducha a duši. Na recepci tu neustále zvoní telefon. Když vrátná konečně položí sluchátko, ptám se jí, co lidé v Ymce nejčastěji hledají..

„Chodí sem hlavně za sportem. Mladí lidé chápou Ymku hlavně jako místo, kde se dá cvičit. Když jim ale řekneme, že nabízíme i ubytovací možnosti a spoustu jiných aktivit a že do Ymky může přijít každý bez rozdílu vyznání i v kterémkoli věku, jsou překvapení,“ říká recepční a vyřizuje ihned další telefon.

Jednou z těch, kteří chápou Ymku hlavně jako hotel, je Jael Badnaniová, důchodkyně. Do Jeruzaléma přijela z Haify, na svatbu, a spiklenecky mi popisuje, proč chce bydlet právě pod ymkařskou střechou: „Je to velmi klidné místo, upravené, čisté. Nemám ráda ty velké, hlučné hotely, i když jsou třeba luxusnější. Tady luxus nehledám. Líbí se mi ten klid a pokoj, který tu panuje,“ říká mi sympatická starší dáma. Její slova znějí víc než věrohodně, vždyť klidné místnosti v budově Ymky dala přednost před nejluxusnějším hotelem v Jeruzalémě, King David, který stojí hned naproti.

Sportovní dimenzi Ymky dokazuje mírný zápach chlóru na zadním schodišti budovy. Neklamný znak toho, že se v suterénu ukrývá bazén. Ten ymkařský byl tady v Jeruzalémě vůbec první, a to až do 60. let minulého století. Jeruzalémská Ymka je ale mnohem víc než jen místem, kde si můžete zaplavat. Už víc než 25 let tady funguje takzvaná Školka smíření, kam chodí společně arabské a židovské děti. Její ředitelka Adena Levinová vysvětluje: „Děti se nestarají, nezajímá je, kdo je Arab a kdo Žid. Vnímají jen to, že někteří jejich kamarádi ve školce mluví jiným jazykem a slaví třeba jiné svátky.“

„Školka smíření“ je důkazem toho, že Izraelci a Palestinci mohou žít vedle sebe. Ymce Jeruzalém v roce 1993 vynesla i nominaci na Nobelovu cenu míru. Toleranci symbolizuje už samotná budova jeruzalémské Ymky. Je postavená ve zvláštním neobyzantském slohu. Její skoro 50 metrů vysoká věž je jednou z dominant Jeruzaléma. Budovu otevřeli v roce 1933 a projektoval ji stejný architekt, který se podepsal i pod plány slavného newyorského mrakodrapu Empire State Building. Tenhle dům je vlastně jedním velkým symbolem, jak mi řekl ředitel Ymky Jeruzalém Norris Lineweaver. Budova značí společné tradice muslimů, židů a křesťanů. Její velká věž je znakem křesťanství. Levé křídlo budovy zdobí nápisy z tóry, napravo zase vidíte citace z koránu.

40 sloupů na přední fasádě budovy zase odkazuje na 40 let, které strávil biblický lid Izraele na poušti po odchodu z Egypta. Čtyřicítka také připomíná počet dní, kdy v pustině prodléval Ježíš, kdy se postil a pokoušel ho ďábel. 12 oken v hlavním sále Ymky zase symbolizuje 12 izraelských kmenů, ale i 12 ježíšových učedníků nebo 12 následovníků muslimského proroka Mohameda. Norris Lineweaver shrnuje: „Architektura budovy je prostě otevřená dialogu. Vidíte tu tři hlavní vchody jako tři hlavní monoteistická náboženství, kterými k nám mohou vejít všechny Abrahamovy děti.“

Nikde tahle slova neznějí naléhavěji než právě v Jeruzalémě, ve městě, kde svá svatá místa mají křesťané, židé i muslimové a kde je náboženství velice citlivým tématem, se kterým se musí zacházet jen velmi opatrně. Když se dívám na impozantní budovu Ymky, vybavuje se mi titulky z jednoho časopisu, který o Ymce Jeruzalém napsal, že je to poselství z běloskvoucího kamene, poselství třem vírám o tom, že tolerance je možná.

Vojtěch Berger, YMCA Praha

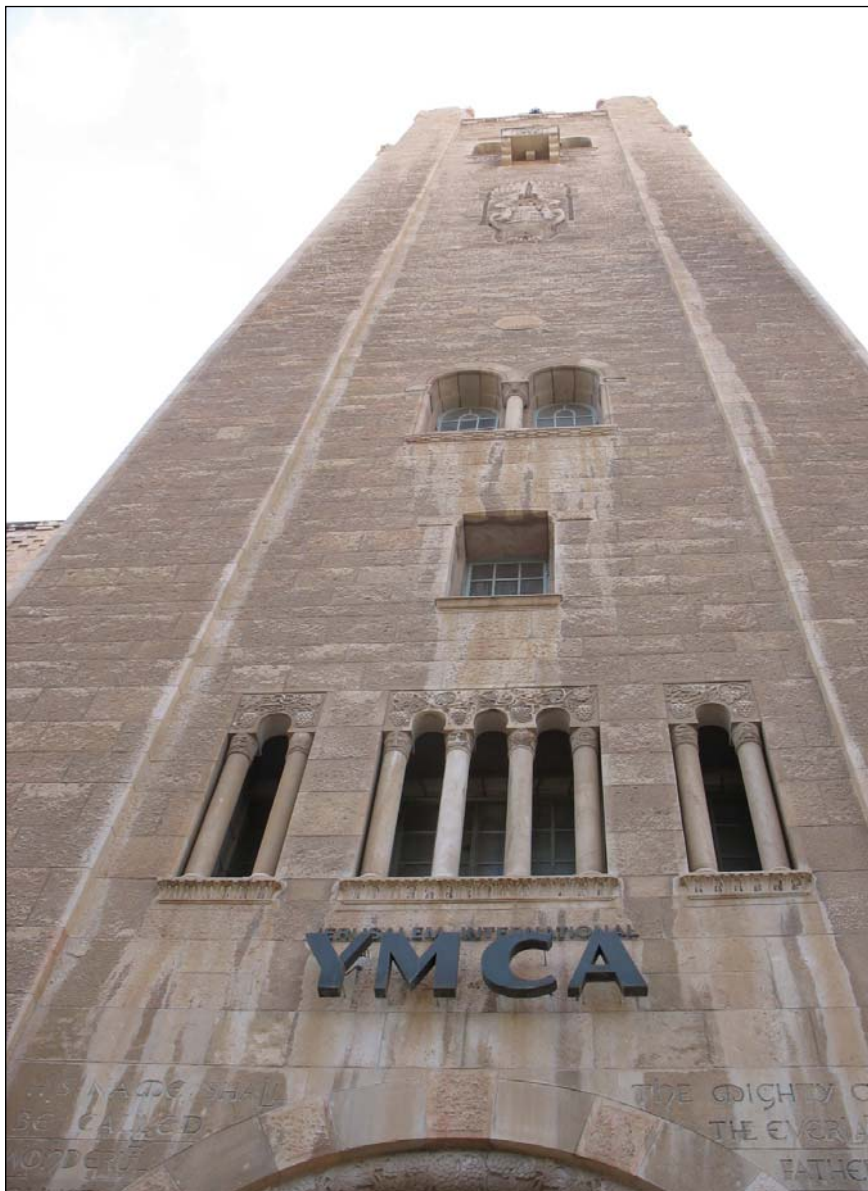


FOTO: V. BERGER



Školení hlavních vedoucích táborů

16. - 18. května 2008

Evangelické středisko Chotěboř

Účastnický poplatek: 1.450 Kč (členové YMCA 1.200 Kč) (zahrnuje ubytování, stravu, lektory a studijní materiály)

YMCA v ČR opět pořádá Školení hlavních vedoucích táborů akreditované MŠMT formou tří denního školení (27 vyučovací hodiny) zakončeného závěrečným testem. Absolventi získají po úspěšném vypracování testu „Osvědčení hlavního vedoucího dětských táborů“ s platností na dobu neurčitou. Školení je akreditováno MŠMT ČR.

Podle rozhodnutí Ministerstva školství mládeže a tělovýchovy ČR je povinen hlavní vedoucí každého tábora, který je podporován dotací MŠMT ČR, absolvovat „Školení hlavních vedoucích táborů“ u některé z organizací oprávněných toto školení poskytovat. YMCA v ČR oprávnění získala poprvé v květnu 2002. Číslo akreditace pro letošní rok: 600/2008-51/31.

YMCA v ČR zmíněný požadavek MŠMT ČR rozšiřuje na všechny tábory YMCA bez ohledu na to, zda jsou podporovány dotací MŠMT ČR, či nikoliv.

Přihlášení na školení

Vyplněné přihlášky zašlete prosím poštou na adresu YMCA v ČR, příp. elektronicky na sekretariat@ymca.cz (originál s razítkem vysílající organizace přivezte s sebou). Přihlášky přijímáme do naplnění kapacity kurzu.

Podrobné informace o školení, stejně jako přihláška a mapa místa konání jsou ke stažení na www.ymca.cz nebo www.tabory.ymca.cz.

SeZam

Setkání zaměstnanců YMCA proběhne

v termínu 7. - 9. dubna 2008.

Rezervujte si prosím už teď tento termín

ve svých diářích!

Blíží informace k vám včas dorazí.

AKTIVITA

NADAČNÍ FOND

Nadační fond pro „normální“ děti

Koncem minulého roku založila YMCA Brno Nadační fond (NF) AKTIVITA. Jak řekl jeden ze zakladatelů tohoto fondu Jaromír Hron, má to být fond především pro „normální“ děti, tzn. děti bez různých postižení a handicapů. „Nadačních fondů pro postižené, sociálně znevýhodněné či jinak handicapované je mnoho. Ale fondů, které by podporovaly běžnou činnost mládeže, znám jen velmi málo. Proto jsem se rozhodl takový fond založit,“ odpověděl jeden ze zakladatelů na otázku, co ho k založení NF AKTIVITA vedlo.

Posláním nadačního fondu je tedy především podporovat širokou škálu činností a aktivit neformálního vzdělávání. Rozměr aktivit je především výchovný, komplexně zaměřený na zlepšení fyzické kondice, mravní výchovu, činnost, zásady fair play, sebeovládání, hloubavost, kritické myšlení, sebepoznání, začleňování do společnosti i hledání vlastního místa v globalizovaném světě. Posuďte sami – tyto vlastnosti by přece měli rozvíjet všichni. Proto má fond sloužit i ke zviditelňování potřeb „normálních“ dětí a prostřednictvím získaných finančních prostředků podporovat projekty, které pomohou k upevnění morálních vlastností příjemců.

Vzhledem k tomu, že NF byl založen v průběhu minulého roku, disponuje pouze omezenými prostředky. AKTIVITA byla založena pouze s minimálním vkladem, a proto si všichni členové správní a dozorčí rady vzali za úkol získat finanční prostředky z okruhu středních a větších podniků.

Podle slov Jaromíra Hrona je fond určen všem. Mezi žadatele určitě patří i YMCA, která se snaží rozvíjet tělo, duši i ducha a jejíž poslání se až nápadně podobá poslání NF AKTIVITA.

Činnost nadačního fondu je náročná na potřebu finančních zdrojů. Jestliže chcete ND AKTIVITA podporit, učiňte tak poukázáním finančního daru na účet 215511289/0300.

Gabriela Boková
YMCA Brno

„YMCA je tu i pro vás“

aneb děti z Dagmar na Majáku

BRNO – Děti z dětského domova Dagmar se v úterý 13. listopadu 2007 zúčastnily projektu YMCA Brno „YMCA je tu i pro vás“. O celý program se postaral TenSing Brno za finanční spolupráce nadace Pro radost a Nadačního fondu Maják, kde se celé setkání uskutečnilo.

Cílem teningářů potom bylo ukázat těmto dětem, jak se dá smysluplně trávit volný čas, a pomoci jim najít kamarády i mimo jejich současný domov. Děti, které jsou vychovávány v dětských domovech, považuje většina lidí za méněcenné. Skutečnost je však jiná.

Celý program začal ve tři hodiny odpoledne. Tou dobou přišlo na Maják, kde TS zkouší, zhruba deset návštěvníků z DD Dagmar. Následoval minikoncert, během kterého jsme názorně vysvětlili, co to TenSing vlastně je, a předvedli několik písniček s kapelou, tanec i drama. Po ostýchavém začátku přišla řada na seznamovací hry. Ty byly klíčovým momentem celého setkání, protože děcka se přestala bát, uvolnila se a celá atmosféra začala být najednou pro všechny velmi příjemná.

Dále už následovala klasická zkouška. S dětmi jsme se rozezpívali, naučili je zpívat jednu z našich písniček a po malém občerstvení, které pro nás připravil Maják, jsme se rozdělili do tzv. workshopů (WS), neboli pracovních dílen. Zde měly děti příležitost naučit se to, co je z našeho vystoupení nejvíce zaujalo. Ať už jde o to zkusit si zahrát na kterýkoliv z hudebních nástrojů, naučit se náš společný tanec, vyzkoušet si sólový zpěv, a nebo se herecky vyžít v dramatu.

Po prezentaci toho, co jsme si během WS připravili, následovalo už jen závěrečné rozloučení a poděkování. Dětem se však od nás nechtělo, a tak jsme jim na cestu ještě zazpívali a pozvali je na naši příští zkoušku.

FOTO: ILLUSTRACNÍ



„Nic není mocnější, než dobrý úmysl, který změním ve skutečnost,“ řekl rakouský prozaik Stefan Zweig.

Proto jsme se i my, teenageři z TenSingu (TS) Brno, rozhodli udělat také něco pro ostatní a zapojili se do projektu YMCA Brno „YMCA je tu i pro vás“.

„Cílem projektu je nabídnout dětem z dětských domovů možnost zúčastnit se běžných volnočasových aktivit, které dělají jejich vrstevníci,“ vysvětluje jedna z koordinátorek projektu, Helena Najbrtová, „Nosnou myšlenkou je také začlenit je do kolektivu mládeže z klubů a oddílů YMCA Brno, jako je např. TenSing, Husovičtí vřešťani (klub pro děti a mládež pořádající různé víkendové akce, tábory, výlety a dokonce i filmový miniklub) a Lorica – klub historického šermu.“

„Celkem to vyšlo, i když bylo účastníků méně, než nás z TS. Ale myslím, že i přesto si to děcka užila,“ zhodnotila celou akci Katka Velanová, vedoucí TS Brno. „Něco podobného bychom chtěli v rámci projektu YMCA Brno určitě zopakovat. Pravděpodobně během ledna nebo února, protože již nyní vyjádřili zájem z dalšího dětského domova a také z brněnského Klokánku,“ dodává.

Doufejme tedy, že celý projekt se vydaří a přinese spoustu užítku nejen dětským domovům, ale pomůže i širokému okolí pochopit, že „nic není mocnější, než dobrý úmysl, který změním ve skutečnost“.

Gabriela Boková
TS Brno



**Sbalte svých 5 švestek
a vyražte s Ymkou do světa!!!**

Více na www.ymca.cz (Zahraniční programy)

Kristina Otřisalová, zahraniční sekretář, YMCA v ČR, ymca@ymca.cz, +420 224 872 044

A když nevyrazíte do světa vy, přijede svět za vámi...



Praha (Výstaviště)

3.–9. 8. 2008

Co můžete čekat

- celosvětové křesťanské společenství, růst a sílu YMCA
- sdílení zkušeností, posílení vaší YMCA skrze nové zdroje motivace a nové projekty
- přátelství, radost a legraci
- tisíce účastníků – především ve věku 13-25 let

Program

- Kreativní workshopy
- Diskuzní workshopy
- Koncerty
- Ten Sing
- Outdoor aktivity a skauting
- Sporty
- Výstavy evropských Ymek
- Místa pro oddych

Ceny

1. Dobrovolníci – 300 Kč (+ možnost ubytování cca 100 Kč/noc)
2. Účastníci - registrace do 4. 1. 2008: 2850 Kč (+ ubytování cca 100 Kč/noc)
3. Účastníci - registrace do 6. 6. 2008: 4000 Kč (+ ubytování cca 100 Kč/noc)

Děti pod 2 roky nic neplatí, děti od 2 do 12 let platí 1150 Kč.

Užij si festival za 300 korun jako dobrovolník!

- Jako dobrovolník nebudeš pracovat déle než 6 hodin denně a ve zbylém čase si můžeš užívat festival jako všichni ostatní.
- Navíc budeš pracovat v týmu dalších mladých z Evropy, což je výborná příležitost k navázání přátelství napříč Evropou.
- Musíš být ale starší 16ti let.
- Kde můžeš pracovat? Vítat účastníky na letišti, na info-desku, v hostelu, stavět festivalovou vesnici, registrovat účastníky, kontrolovat u hlav. vchodu, jako IT manager, stage manager, při distribuci jídla, zajišťovat bezpečnost.

Prezentujte svůj program

- Pokud budeš chtít na festivalu předvést svůj workshop, sport, podílet se na bohoslužbách apod., budeš mít po dobu své aktivity volný vstup do festivalové vesnice.
- Můžeš také pomoci Julii Nepustilové (z ústředí YMCA v ČR) s prezentací české Ymky na festivale. (julie.nepustilova@ymca.cz).

City Action

Jedno odpoledne festivalu se bude odehrávat přímo v ulicích a na náměstích v Praze!

- Na City Action můžeš prezentovat vaší ymkařskou aktivitu na některém z pražských náměstí.
- Nebo se můžeš prostě přihlásit jako dobrovolník a my ti najdeme uplatnění.

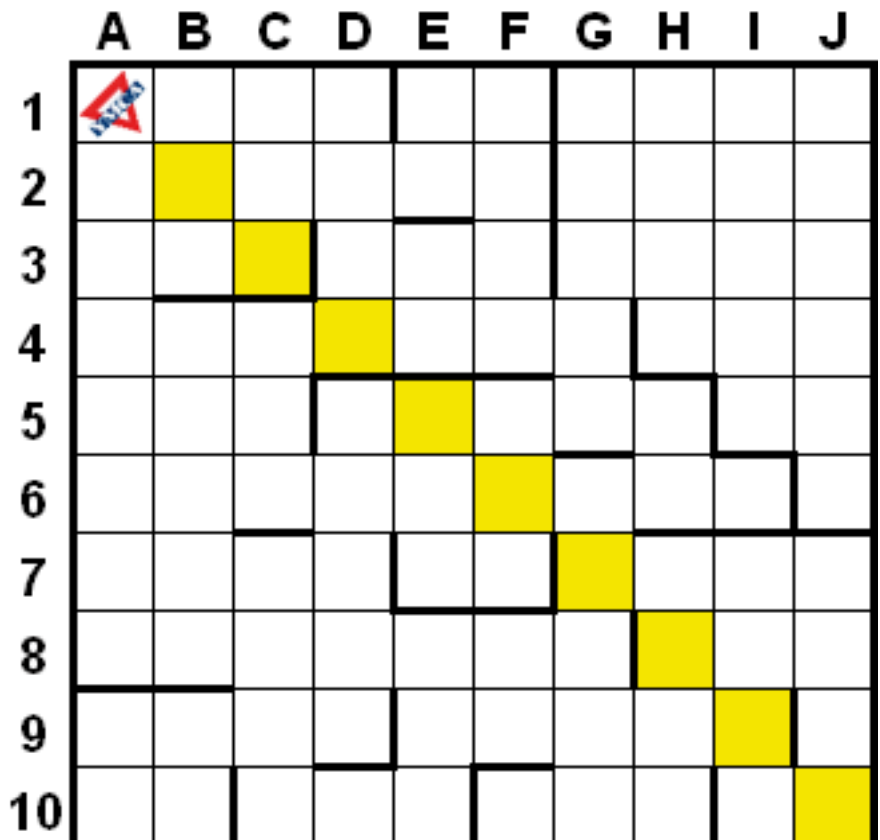
Informace o festivalu na www.ymca2008.com.

Přihlašovat se můžete u Kristiny Otřísalové, ymca@ymca.cz, tel.: 224 872 044

Tajenka tentokrát ukrývá jedno jediné slovo, kterým se dá shrnout celé téma zdravého životního stylu. To, co vyjadřuje, je zkratka třeba ve všem, co člověk dělá.

Vojtovku si stáhněte na www.ymca.cz/protein/v0710-12.xls a vyluštěnou zašlete na protein@ymca.cz. Rozhoduje opět počet správně vyplněných políček.

Nejlepší nebo vylosovaný luštitel obdrží věcnou cenu. Výhercem té minulého je tajemný M. T. z OC. ;-)



VODOROVNĚ

1 Iničiály básníka Poe * ne já * slovensky „púšť“ nebo také významná funkce.

2 Velmi zdrženlivý způsob života * značka zubní pasty.

3 Starozákonní postava * prý nejlepší přítel člověka * ne krátce.

4 To, před čím varuje ministr zdravotnictví na každé krabičce * podmořský útes při hladině nebo také motiv v džezové či rockové hře většinou na kytaru.

5 Pohádkový velikán * požívatina * oni.

6 Nizozemí nesprávně * tvar jakého písmene měla jizva na Cimrmanově tváři.

7 Dravý pták slovensky nebo také přezdívka známého slovenského tensigáře * klasická zkratka Depeche Mode * co dělal mlynář každý den.

8 Tvorba a vylučování mléka z mléčné žlázy * Olga domácí.

9 Druh výbušniny * jeden z rizikových zdravotních faktorů dneška * chem. značka síry.

10 Chem. značka cínu * jeden z velkých obchodních řetězců * potomek rodičů (jedna ze dvou možností) * chem. značka astatu.

SVISLE

A Tekutina, které by se měl každý člověk obloukem vyhýbat * zkratka jedné z největších sportovních událostí v kterémkoliv sportu.

B Nejvyšší karta (pokud se nehraje s žolíky) * většinou ohrazený lesní prostor určený pro chov zvěře * anglicky „v“.

C Jedna z her Járy Cimrmana * označení umístění webu na Internetu (Uniform Resource Locator) * Chtěná prosklená díra ve zdi.

D Koření (ne příliš zdravé) * známé ukrajinské přímořské středisko * písmenko se dvěma bříšky.

E Do které země přenesl čaroděj Dorotku * chem. značka selenu * obyvatel Indie slovensky * možná.

F Německy „ne“ * zkratka Domů dětí a mládeže * počítačová tomografie * písmenko nejhadovitějšího tvaru i zvuku.

G Část (např. lupu) * „směry“ slovensky.

H Vůně či pach * značka Českých aerolinek * městečko v Norsku (severně od Bergenu).

I Sypat bílé krystalky do jídla (nedoporučuje se!) * nejkulatější písmenko * nejznámější samičí lví jméno.

J Umístit kulku či šíp do černého - výslovností dvouletého dítěte * no a to je „poslední“ anglicky.



FOTO: J. V. HYNEK

Gospel Night 2007

aneb hra o čtyřech dějstvích

Zdravím tensingáře, přátele i náhodné čtenáře!

7. prosince roku 2007 se opět uskutečnila jedna z pravidelných, v podstatě tradičních tensingových akcí – Gospel Night 2007. Nezaštilil jí nikdo jiný než Ymca Praha a sponzorstvím přispělo MŠMT a Magistrát hl. m. Prahy. Organizace a koordinování se letos ujal David Strádal z TS Želiv a přechodně TS Praha. Dovolím si poděkovat už takhle na začátku článku, protože letošní reportáž bude trochu netradiční.

I. dějství – příprava

Hlavní postavy: Herbert, Hugo, Evelína, Zdislava
Upozorňujeme že výše uvedení aktéři jsou pouze fiktivními účastníky GN.

Pokud vám přijdou jakkoli povědomí, je to jen zdání, které klame!

Hugo: Kam to jedeme?

Herbert: No kam asi? Pro pódium a aparaturu.

Hugo: A na co?

Herbert: Kvůli Gospel Night, která je dnes večer v 19 hodin v kostele sv. Klimenta.

Hugo: Aha... A kdo je to ta „Horstl Might“? A co bude dělat v kostele?

Herbert: Ty seš ale, Hugo! „Gospel Night“! To znamená noc gospelové hudby. Sice to nebude úplně v noci a ani ti neslibuju, že tam uslyšíš jen gospelovou hudbu, ale jediné tam zažiješ tu pravou předvánoční tensingovou atmosféru.

Hugo: Jéé, a to tam jako můžu taky, když nepatřím do žádnýho tensingu?

Herbert: Jasně, že jo! Je to akce pro veřejnost a za vstup zaplatíš jen tolik, jak moc budeš chtít podpořit tensingáře, kteří ti zpříjemní večer.

Hugo: Teda, já se tak těším! Tak jedem, nebo to nestihnem!!

Herbert: Klid... je teprve 11 hodin...

Hugo s Herbertem naložili rozkládací pódium a zajeli také pro aparaturu.

Po třech hodinách.

Hugo: Hele, stihli jsme to, právě nám jdou otevřít kostel. A tamhle postává nějaký hlouček lidí.

Herbert: Ááá, to už jsou první tensingáři! Bezva, tak vyskoč a jdeme je poprosit, jestli by nám to nepomohli vynosit a

poskládat, aby vše bylo včas připravené.

Mezitím Evelína se Zdislavou nakupují občerstvení na afterparty.

Zdislava: Ty, Evelíno, v kolik máme být v tom kostele? Musíme ho ještě vyzdobit, než začnou zvukové zkoušky.

Evelína: Času dooost. Ty jsou až od čtyř. Teď bysme se jim tam jenom pletly. Počkáme, než postaví aparaturu.

Pokladník: Tak to dělá 452,30 Kč. Děkuji, hezký den, nashledanou.

Zdislava: To bychom měly. Ještě se stavíme v Ymca Paláci pozdravit „hlídače“ zavazadel a pak hurá do kostela!

V kostele.

Herbert: Ááá, pan zvukař přijel. Takže žádný odpočinek nebude, jdeme nosit jeho náčiní. :-)

Hugo: Wow! On tu bude i zvukař?

Herbert: A cos myslíš?

Hugo: Já nevím... (...5 minut nic...) Ber- te, a co vlastně dělá ten zvukař...?

Herbert: ...%#@#\$& ! ...já ti to pak vysvětlím...

Po 2 hodinách.

Zvukové zkoušky se blíží ke konci. Drama už také doladilo, co potřebovalo, a přes to, že vše zpočátku začalo nabírat asi půlhodinový skluz, díky trpělivosti a dobré náladě tensingářů se vše nakonec stihlo a na nácvik megasborových písní zbylo také dost času.

Teď už se však blíží sedmá hodina, napětí v žilách tensingářů i příchozivších posluchačů stoupá. Všichni se těší.

II. dějství – vystoupení jednotlivých TS, drama, zamýšlení, megasbor

Hugo: Herberte, já potřebuju čurat...!

Herbert: Ššš! Teď už ticho, právě se začíná, měl sis dojít předtím.

Letošní Gospel Night odstartovala dvě neobyčejná stvoření. Na kazatelně trůní lev a méďa. Očividně chtějí posluchačům něco sdělit.

A taky, že jo.

Lev: Dobrý večer, dámy a pánové, milí tensingáři a přátelé!
Méďa: Vítejte vás na 11. ročníku Gospel Night – tedy na Vánočním koncertním setkání tensingových skupin v Praze. Letošní GN má velice zajímavé téma: „Věci nejsou takové, jakými se zdají být.“ ...

Ano, asi na tom něco bude. Přece jen se příliš často nesetkáváme s plyšovými moderátory. Vy ano?

To si nechme na jindy, teď už pojďme sledovat nastupující Tensing Mělník.

Hugo: Co to? To už jsem tak starý, že neznám skoro polovinu lidí z TS Mělník?

Herbert: Ale ne, podívej se do programu. Letos zpívá společně s částí brněnského Tensingu. Přečti mi, co mají v repertoáru.

Hugo: Óóó, My God!

Herbert: Co prosím?

Hugo: To zpívají! Je to ze Sestry v akci. To další už moc



FOTO: J. V. HÝNEK

neznám, ale taky to určitě bude pecka. Seženeš mi všechny ty písně, co tu dnes uslyším, prosím?

Herbert: Dobře, tak teď už ale neruš a poslouchej.

A tak Hugo, Herbert, Evelína i Zdislava sedí ve vyhřívané kostelové lavici a napnutě poslouchají.

To už Tensing Mělník + Brno dozpíval jak první píseň My God, tak druhou od slovenské skupiny Desmod – Pár dní, ve které se blýskli hned dva sólisti: Michal K. a Jolana Ž. Jako bonus jsme ještě slyšeli, že Christmas is all around z filmu Love Actually neboli Láska nebeská se sólistkou Gabkou B.

Hugo: Čum na to, Herberte! Voni pozvali i Ebena a Doležalovou!

Herbert: Ale prosím tě, nepoznáš, že to jsou jen obrázky, za kterejma stojí někdo úplně jiný? (klepe si na čelo)

Hugo: A kdo?

Herbert: To nevím, uvidíme, třeba ukážou svoji pravou tvář...

Mezitím už na scénu přišli herci z Tensingu Želiv, kteří si letos připravili dva vstupy. Drama se vyvíjelo velice zajímavě. Dva andělé se přišli podívat, jak se žije u nás na zemi. Když se chtěli ubytovat, narazili na dva ošidné a sobecké hoteliéry. Jeden z andělů jim za to jejich „pohostinství“ ještě správil díru ve zdi. Divné. Nu což, věci totiž nemusejí vždy být takové, jaké se zdají. Počkáme si na druhou část, kde se nejspíš dozvíme pointu.

Dalším Tensingem, který přišel přispět svými dvěma kousky ze svého repertoáru, byl TS Náchod. Ani ten se

nenechal zahanbit, co se bonusů týče. V jeho řadách jsme totiž mohli spatřit nové tváře, které nepatřily nikomu jinému než členům čerstvě vznikajícího TS Letohrad. Ano, je to tak! Česká tensingová scéna zaznamenala další přírůstek! Držme tomu tensingovému nováčkovu palce a těšme se na to, že je mezi námi uvidíme stále častěji.

Herbert: Ty, Hugo, asi máš pravdu. TS Letohrad taky neznám. Ale nejsem přece ještě tak moc starej... nebo jo?! (otočí se na Huga)

Hugo: Tak zlý to zas není, řekl bych... (poplácá ho po zádech) Ale podívej, má to i svoje výhody, když tu někoho neznáš. Můžou se z nich stát tvoji noví přátelé, třeba se od nich naučíš zase něco, co ještě neznáš, a tak.

Herbert: To je taky pravda.

Ha! Nejsme zas tak starý! Jestli mě sluch neklame, tak tohle je Unchain my heart, hudba mého mládí. Podívej se, prosím tě, kdo zpívá sólo.

Hugo: Řekl bych, že Lenka S. z TS Náchod.

Hugo najednou strne s otevřenými ústy.

Hugo: Vidíš ten nástroj, na který tam paří ten pán v šedé mikině a černé rukavici? Co to je?!

Herbert: Jaký pán? Aha, ty myslíš Radima Žárského... (zasměje se nad Hugovou neznalostí tensingových představitelů) To je mandolína. Máš pravdu, slušně to rozjel! (obdivně pokyvuje hlavou)

Pak zazpívali ještě píseň Hvězda a za velkého potlesku přenechali pódium domácímu Tensingu Praha. Tedy ne tak docela. Myslím, že ti, co byli na GN přítomni, si moc dobře pamatují, co znamená slovo „gospel“. To jim totiž nejdříve přišla vysvětlit Eda z TS Praha a abychom měli více zdrojů, tak přišla ještě zahraniční návštěva – Horst z NDR oděn do stejno-kroje fotbalových rozhodčích. U nich prý „gospel“ pochází ze spojení „good spel“. Když je vše vysvětleno, nastupuje již předem avizovaný domácí TS Praha.

Hugo: Tyyy slone! Popelka!

Herbert: Kde? Kde? Ajó, máš recht. Tu taky neznám, ale zpívá fakt dobře, vid’?

Hugo: To je úplná přehlídka televizního programu. Už tu byla Sestra v akci, Láaska nebeská, teď Popelka... ještě aby přišel i Mrazík...!

Herbert: Nestraš...!

Druhou píseň neznal nikdo z naší čtveřice aktérů. Nesla název Jesus, v originále jí hraje kapela Slot and Shade. Nicméně myslím, že po dnešku přestala být neznámou, protože za mikrofon se postavil sám koordinátor David S.

Druhou částí dramatu se večer překulil za polovinu. Andělé z pochybného hotelu odešli. Šli dál a dál a když se stmívalo, došli k malé nuzné chaloupce. Přišla jim otevřít velmi milá paní, hned je pozvala dál. Společně se svým mužem



FOTO: J. V. HYNEK

jim připravili chléb se solí – to nejlepší, co měli. Na noc jim přenechali své postele a sami šli přenocovat do chléva. V noci si do oné chaloupky přišla pro hospodyně smrt. Jeden z andělů to zbystril a stihl jí zastavit a oběť vyměnit za krávu. Když ráno manželé zjistili, že jim umřela kráva – jejich jediný zdroj obživy, byli velice smutní. Anděl, který celou noc spal, se rozzlobil a nechápal, proč jeho kolega zlým hoteliérům spravil zeď a hodným lidem nechal zemřít krávu. Vše pochopil až po tom, co mu onen anděl-zachránce prozradil, že v díře hotelové zdi byl ukryt obrovský poklad a že smrt si v noci nepřišla pro krávu, ale pro hospodyně.

Však už to znáte – věci vždy nejsou takové, ...

Po dramatickém vstupu, který byl opravdu dramatický až do konce, atmosféru trochu uvolnil Wrongsing (TS) Trutnov se svou úžasnou interpretací písně Hovada Boží od české skupiny Jablkoň.

Evelína: Haha! Proč maj všichni ty igelitky? (směje se)

Zdislava: Tak se nesměj a chvíli poslouchej text... „Kampak všichni spěcháme, kampak všichni jdem... tam, kde svítí hvězda nad hypermarketem...“ Je to úplně do očí i uší bijící výsměch konzumnímu stylu života.

Evelína: A nejlepší bylo tohle: „Vlček, vůl i telátko, kozička a prasátko, myška, tygřík, opička, zajíček i slepička...“ To je skvělá píseň!!

Zdislava: A koukej teď! Hotová armáda Mikulášů.

Evelína: To ale asi nemaj být Mikulášové. Zpívaj něco o farářích... Asi vlastní tvorba. Zoo, Mikuláš, farář... co asi přijde teď...?

Zdislava: No to mě podrž! Angelina Jolie a Brad Pitt!!! Asi omdlím... (upadá do předstíraných mdlob)

Evelína: Neblbni, prosím tě! Nevidíš, že je to zase jen fotka? Ale je zajímavý, že z Ebena jsi tak nešlela...

Po krátkém vstupu moderátorů přišel podruhé Vojta Berger (poprvé jako Horst z NDR :-)) z Ymca Praha, aby vysvětlil,

jaké skvělé možnosti skýtá tato organizace. Většinou o nich lidé nevědí, a proto je také moc nevyužívají, což je škoda! (Info hledejte na <http://www.ymca.cz>)

Předposledním aktérem byl letos Tensing Želiv. Co je to za zvláštní Tensing, jsme si tu vysvětlovali už před rokem (Protein 12/2006, článek Gospel Night 06, autor: FraKro, vydáno 22.02.2007). Letos přivezl také několik nových posil. Některé byly až tak nové, že to byla jejich premiéra bez jakýchkoliv zkoušek (když nepočítám zvukovku). Slyšeli jsme od nich dva anglické songy. První s názvem Testify to love neboli „Svědčit o lásce“ od Avalonu se sólovou jistotou Gábinou S. Druhá byla o stupeň akčnější, a to nejen pro posluchače, ale i pro samotné aktéry, neboť se u ní vystřídali tři sólisté (Kristýna B., já a znovu Gabriela S.). Prozradím, že původně šlo o skladbu, kterou TS Želiv zpíval jako minichoir (např. na Ymca TS Festu v Karlovicích 2007), ale na víkendovce jsme chtěli zkusit, jak to bude znít s kapelou a celým sborem. Jestli tento pokus vyšel, musí posoudit diváci sami.

Herbert: A teď přijde TS Vrchlábí. Na to jsem docela zvědavý. Loni tu byli poprvé a v malém počtu. I tak dokázali ohromit publikum.

Hugo: Počkej, to jsou tihle, co teď nastupují? Ale pokud ještě umím počítat, tak jich je určitě víc než patnáct!

Herbert: Hmm, pěkně se rozrostli. A jak tak poslouchám, tak posunuli svou laťku zase o kousek výš. Slyšel jsem, že se vedení společně s Petrem Hofmanem letos ujali také mladí manželé Chlápkovi aneb vrchlabský pan farář Chlopin a jeho

choť, známá v tensingových kruzích jako Tele či Telátko. Myslí, že s takovými tensingovými kapacitami mají na nějaký ten rok dopředu postaráno o inspiraci a nové podněty.

Hugo: Mně se zdá, že ta spolupráce klope už teď perfektně. Však to slyšíš, ne? Lenka D. a její Slib mi dej od Anety Langerové.

Herbert: Souhlasím. No a tohle taky nemá chybu! Co to je? Počkej, to znám!

Hugo: Píšíou tady: „Bríf“. To si budu pamatovat. To je skoro jak v té reklamě na osvěžovač. To mi taky musíš sehnat! Moc hezká píseň... A sólo by měla zpívat Michaela B. Řekni mi, prosím, o čem tam zpívají. Já totiž to... eh... neumím anglicky. (smutně)

Herbert: Škoda, že tu nejsou překlady. To mi nedošlo. To sis to asi moc neužil, co?

Hugo: To je dobrý, já moc rád poslouchám melodii. Občas to zní tak, že bych řekl, že vím, o čem to je, i když tomu nerozumím. Tak o čem to je...?

Herbert: Zpívá se tam, že Bůh je pro nás důležitý jako vzduch, který dýcháme, nebo chléb, který nás živí každý den. A že jsme bez něj zoufalí a ztraceni. Je to vlastně taková prosba o to, aby s námi byl neustále, a zároveň vyznání, že si to moc neuvědomujeme nebo nechceme připouštět, že na Něm závisí náš život...

Hugo: Bůh jako vzduch nebo chléb? To moc nechápu, ale budu o tom přemýšlet...

A tak Hugo přemýšlel a přemýšlel. Další podněty mu přidal již zmíněný Petr Chlápek, který do adventní a tensingové nálady vnesl ducha (řekl bych, že i Ducha) svým zamyšlením na téma celé Gospel Night, které určitě v tomto článku najdete hned několikrát. Každého určitě zaujala prožitková část, kdy byla v celém kostele na chvíli tma (úmýsně), a pak Chlopin rozžehl jednu malou sirku a ta osvětila neuvěřitelně velký prostor. A takhle může skrze nás svítit i Boží láska, když Ho nenecháme stát přede dveřmi, ale umožníme Mu vejít do našich srdcí a pracovat s našimi schopnostmi.

Když se Hugo konečně trochu probral ze svého přemýšlení, viděl před sebou nastoupené skoro všechny tensingáře.

Hugo: A to se teď budou fotit?

Herbert: Ale néé, teď spojí své hlasy dohromady a zaspívají tři písně všichni společně za doprovodu kapely.

Hugo: Já si chci taky zaspívat!! Prosím!! Můžu? (prosí jak malé dítě)

Herbert: Já nevím... Fakt chceš? Tak počkej, zajdu se zeptat dirigentky...

Za chvíli už oba stáli mezi tensingáři v megasboru. Když to viděly slečny Evelína a Zdislava, přemohly stud a šly také zpívat.

První píseň...

Herbert: Káááám, náááú iz d tááájím tu vóóóršip...!!

Hugo: Když já neumím anglicky... (zklamaně)

Evelína: Tak se hezky usmívej a otvírej pus, nikdo to nepozná. (se strojeným úsměvem)



FOTO: J. V. HYNEK

Druhá píseň...

Zdislava: Dróóó mi klous tu júúúú, névr lét mi góóu...!!

Třetí píseň...

Herbert: Hugo, připrav se! Teď bude česká! Pojd' zpívat!

Hugo: Wooow!! Hurááá! Tak jedééém...

Dirigentka: (gestikuluje a šeptá na megasbor a kapelu) ...a teď pěkně reggae!

Hugo: HOSPODIN KRALUJE... ZVEDAJÍ ŘEKY SVŮJ HLAS!!!
(na plný pecky)

Všichni kolem Huga se otáčejí, aby zjistili, kdo má tak pěkný hlas, odkud jde ten jásavý „řev“. Ale pozor – čistý řev. I u Huga se potvrdilo ono motto, že vše nemusí být takové, jak se zdá...

III. dějství – úklid

Úklid probíhal až nečekaně hladce. Ale víte, co? Tohle dějství trochu zkrátíme. Zkuste si obrátit I. dějství a posunout ho zhruba do doby mezi desátou večerní a půlnocí a nemusím tuto část scénáře rozepisovat. Jen chci vyjádřit velký dík všem TS skupinám, že svůj úkol, zanechat 3 pomocníky z každé skupiny, vzaly odpovědně a splnili na výbornou! Možná si to nedokážete představit, ale takováto pomoc dokáže dělat divy, i když se zdá na první pohled zbytečná.

IV. dějství – afterparty

Po skončení Gospel Night se někteří z tensingářů odebírají směr autobusové či vlakové nádraží a ti, co jsou z větší dálky nebo jednoduše nikam nespěchají, se přesouvají do Ymca Paláce, kde je čeká tělocvična jako stvořená pro spaní :-). Jako každoročně je přichystáno také malé občerstvení, které zajistily pražské tensingářky. Letos organizátor usoudil, že by bylo dobré využít i čas strávený společně v jedné velké tělocvičně, a tak pověřil zkušené osoby (Adama H. z Prahy, Šimona Z. z Kraslic a Eliáše M. z Trutnova), aby připravily zábavný program. Nemohl jsem se ho zúčastnit, jelikož jsme spolu s Hugem a Herbertem rozvázeli po Praze vše, co jsme si dopoledne vypůjčili.

Herbert: Tak podium už je vrácené, teď už jen aparatura.

Hugo: Herberte, já pořád potřebuju.

Herbert: Co potřebuješ?

Hugo: No na malou.

Herbert: Ty sis ještě nezašel? Ach jo, tak na to, prosím tě, nezapomeň, až budem vykládat tu aparaturu.

Hugo: Hm... Kdoví, co se asi teď děje na tý „áfttrpárky“ ...

Herbertovi zvoní mobil. Dívá se, kdo volá.

Herbert: Ha! Ty o vlku a vlci volají. „Haló..“ „...jé, na to jsem zapomněl!!! Moc se omlouvám, přivezu to hned, jak to půjde!“

Zavěsí a kroutí hlavou.

Herbert: Jak jsem na to moh zapomnout?!

Hugo: A kdo to byl? Na co zapomnout? (otočí se na Herberta tak rychle, že se s ním srazí čelem)

Herbert: Dávej pozor, člověče! ...Ale... neposlal jsem do Ymca Paláce žádné reproduktory, takže si teď můžou plánovaný film pouštět leda jako němou grotesku...

Hugo s Herbertem vyložili aparaturu, Hugo už nezapomněl vykonat potřebu, a tak se oba spokojeně vrátili domů. Herbert ještě zavezl na afterparty chybějící vybavení a po shlédnutí filmu natočeného během Gospel Night šli všichni pěkně spát. A spali... a spali... a spali... až do rána :-).

Možná vás zajímá, kdože to byl ten plyšový méda a lev, Marek Eben s Klárou Doležalovou či Brad Pitt s Angelinou Jolie. Kdože nám to letos moderoval celou GN, zkoumal, co se dělá v různých TS skupinách prostřednictvím hry „O tensingový zlaťák“, a vůbec prováděl celým večerem? Nebyli to ani Hugo, Herbert, Evelína či Zdislava, ale Gabriela Boková a Michael Opočenský. Díky!

Ještě než zakončím tento „scénář“, musím poděkovat několika „neviditelným“, ale přesto činným osobám, jimiž jsou: Tomáš Zoubek (autor papírové verze programu večera, který jistě každý z vás našel v lavici, kameraman a technik na afterparty), Hana Fliegerová (autorka loga letošní GN + výzdoba kostela), p. Strádal (převoz aparatury a pódia). Zvláštní dík také patří Haně Šormové (programový sekretář Ymca Praha), p. zvukaři Altynskému za kvalitní zvučení, VOŠ SPaT Jabok za zapůjčení pódia, Ymca Praha a TS Praha za zapůjčení aparatury, sboru ČCE na Praze 1 – Nové Město za pronájem kostela a Bohu, že nad tím vším držel svou ochrannou ruku.

Ondřej Strádal, TS Praha



FOTO: J. V. HÝNEK

GOSPEL NIGHT 2007 v Krnově

Malé ohlédnutí za vánoční atmosférou



FOTO: YMCA DAP

Nejste tensingář nebo neumíte ani pořádně anglicky a ptáte se, cože to? Gospel, co to?

Zeptali jsme se pár tensingářů, co si vybaví pod pojmem Gospel Night a co to vůbec znamená.

První tázanou byla Áňa z TenSingu Praha:

„Pod názvem si představím samotnou akci, teda jenom v Praze, protože Krnov je přeci jenom daleko. Taky kostel sv. Klimenta, kde se to koná, a takovou tu vánočně-zimní atmosféru. No a původně to byly černošské písně na oslavu Boha, jako gospel, Gospel Night by teda měla bejt jako noc chval. Takže by tensingáři (asi) měli v ten večer zpívat Bohu.“

Trochu odlišný názor zastává Ondra z TenSingu Mělník:

„Vybaví se mi spousta tensingářů pohromadě, společný koncert, spousta fajn lidí a nakonec ten kostel, kde se to každo-

ročně koná. Letos jsem byl bohužel nemocný. A v překladu by Gospel Night měla znamenat něco jako evangelická noc (něco v tom smyslu).“

Poslední tázanou byla Vlaď z TenSingu Krnov, která vám svým názorem vysvětlí celou podstatu Gospel Night:

„Když se řekne Gospel Night, tak se mi vybaví spousta mladých lidí, která se sejde před Vánoci, aby spolu mohla strávit nějaký ten čas a ukázat Ten Sing v jiném světle, než na jaké jsou lidé zvyklí. Dokázat obyvatelům města, že umíme zpívat i jiné věci než jenom pop, rock a punk. Dokážeme se aspoň jednou za rok zklidnit a v rámci jednoho z adventních koncertů se pokusit navodit vánoční atmosféru. Gospel Night u nás v Krnově je odlišná od té původní, která bývá v Praze. Sejdeme se a nacvičíme za jeden den program na koncert, který je výhradně vánoční. Takže klidný, milý a takový, aby se na něj mohly přijít podívat i naše babičky. Potom se mi taky vybaví všechna ta nervozita z toho, jak se to nedá stihnout, ale pak si vždycky vzpomenu na sladký úspěch koncertu. Gospel night... Prý mám říci, co to znamená v překladu.“

No tak myslím, že noc evangelia nevystihuje přesně to, co Gospel Night je. Možná noc gospelu, ale taky nevím. Lépe by to vystihoval název Večer Chval nebo možná TenSing zpívá tiše a Vánoce můžou klidně přijít a ani se nemusí bát.“

Každý rok je Gospel Night úplně odlišná od té předešlé, a hlavně ta krnovská od pražské, ale pokaždé stojí za to dorazit a zúčastnit se. Už odmala nás rodiče učí, že není důležité vyhrát (zahrát si na nástroj, mít vždy to nejlepší sólo...), ale zúčastnit se a zažít legraci ať už před, po, či během koncertu.

Letošní krnovská Gospel Night byla výjimečná a nezapomenutelná... Pokusíme se vám nastínit program a aspoň trochu nalákat na Gospel Night 2008 v Krnově.

Letošní Gospel Night byla díky úspěšnosti pořádaná ve stejném duchu jako ta loňská. Nešlo o to, aby každý TenSing měl své samostatné vystoupení, ale aby vznikl nový, speciální, gospelnightový sbor pouze pro účely tohoto (adventního) koncertu. Rozeslaly se pozvánky mezi všechny TenSingy, ale nakonec se účastnil Krnov (jak jinak, když to probíhalo v naší zkušebně v Neoru), 3 lidé z TenSingu Ostrava – Centrum a 3 lidé z TenSingu Praha. Mezi účastníky byly také 2 cizinky (Němka + Američanka), které si pozvala naše krnovská dobrovolnice z Německa Johanka, takže 3 cizinky (pokud nepočítáme některé neidentifikovatelné bytosti :D). Sbor byl opravdu maličký, ale aspoň se nám lépe ladilo a v noci na spaní jsme se všichni vešli do jedné místnosti.

Ve tři hodiny v sobotu jsme postupně všichni dorazili do zkušebny v DNO, upřesnili si informace a hned ve 4 hodiny jsme začali se zkoušením. Písníček bylo opravdu hodně, něco kolem 12, z nichž většina byly sborové gospels, ale dostalo se i na klasické české koledy, jako Narodil se Kristus Pán. Se zkoušením jsme skončili až něco kolem půl osmé, kdy byla dovařena večeře. :-)) Zbaštili jsme guláš, vypili čaj a pak už si každý dělal, co chtěl. Někteří se šli projít po krnovském okolí a na náš nejvyšší kopec Cvilín, jiní zas zůstali ve zkušebně a hráli hry jako hra Na zelenou líšku. Došlo i na zarovnávání afinek (ofinek :P) a střihání vlasů. Spát jsme šli okolo dvanácté až jedné hodiny, protože další den jsme museli vstávat na ranní bohoslužby do kostela ČCE.

Ráno snídaně, bohoslužba, na oběd kuřecí tlapy paní Neugebauerové a pak jen dlouhá zvuková zkouška. Ono nazvučit kostel asi není žádná sranda, a navíc v takové zimě. :-)) Dokonce se nám při zpívání kouřilo od úst, ale to jen proto, že jsme pozdě zapli topení, a kostel se nestihl vytopit. Vše bylo nazvučené, nachystaný i dataprojektor na promítání textů a klasicky byly všude po kostele rozmístěny zapálené svíčky. Během koncertu dostali všichni účastníci památeční rolničku, se kterou procinkali celé pásmo českých koled. :-))

Po koncertě začali všichni balit aparaturu a pomalu mizet domů. Někdo pěšky, jiní autem nebo vlakem. Sice jsme byli zase jeden adventní víkend nevyspaní a promrzlí, ale stálo to za to.

ANKETKA

Aby jste nám věřili, tak jsme si přichystali další anketu a položili jsme účastníkům letošní Gospel Night 4 zapeklité otázky:

- 1. Jaký nejlepší zážitek sis odvezl/a z GN 2007 v Krnově?**
- 2. Co bys změnil/a v programu, pokud bys mohl/a?**
- 3. Chystáš se dorazit do Krnova na GN 2008?**
- 4. Chtěl/a bys něco vzkázat účastníkům GN 2008 v Krnově?**

Josefka, TS Praha

1. Asi noční procházka Krnovem... Na Cvilín a ke stromku na náměstí.
2. Možná bych to cvičení tak nehrotila. Přece jen jsme TenSing, a tak naše vystoupení nemusí být až tak brilantní.
3. Asi jo, jestli budu mít čas a peníze.
4. Mír na duši a najděte svou pravou láskou, váš osud vás povede!!!!

Ondra, TS Želiv + TS Praha

1. Ne příliš vydařená generálka se nerovná špatný koncert. Samotné vystoupení bylo živé a moc povedené!
2. Jelikož nejsem z Krnova, tak bych posunul koncert na jiný čas, protože takhle se my z větší dálky těžko dopravujeme domů. Ale jsme hosté, takže chápu, že kvůli nám by se takové úpravy asi těžko akceptovaly.
3. Kufry ještě nebalím, ale pokud nepřijde nic, co by mi nedovolilo se zúčastnit, tak to mám určitě v plánu.
4. Žijte s Pánem, každým ránem, v TenSingu i mimo něj. Za rok zase, v tomto čase, na Gospel Night přichvátejte!

Aneta, TS Krnov

1. Největším zážitkem byl asi koncert v kostele. A dalším zážitkem bylo to, že jsem asi ve 2 ráno dostala hlad, a tak jsem se šla najíst studeného guláše :-D.
2. No tak asi víc společných her. Jinak nic... Program mi vyhovoval.
3. Určitě, protože Gospel Night je prostě skvělá a uvidím zase spoustu lidí, které jen tak každý den vidět nemůžu.
4. Ať si to tady v Krnově pořádně užijí a odnesou si jen pěkné zážitky!

Piri, ex-TS Krnov, TS centrum

1. Pro mně byl asi největším zážitkem náš úžasný a skvělý koncert v kostele, ale taky jsem moc ráda viděla všechny ty super lidi.
2. Asi nic. Byl tam prostor pro hry, zábavu a pokec s lidmi a ještě jsme stihli i cvičit písničky... Takže co měnit?
3. Jo, samozřejmě :-D, to si nemůžu nechat ujít.
4. Určitě musíte přijet, pokud se chcete přesvědčit, že jste opravdu tak skvělí, a dokážete se za jeden víkend naučit tolik písní a užít si výborný koncert!

Anna Chlápková & Lucie Sperlichová, TenSing Krnov

OIKUMENÉ – Akademická YMCA Vás zve na jarní Retreat. Jako téma a pracovní název jsme zvolili:

SPRAVEDLIVĚJŠÍ SPOLEČNOST – ILUZE NEBO VÝZVA?

(Osudy a možnosti socialismu)

řečníci:

PhDr. Martin Šimsa, Ph.D., Filozofická fakulta UJEP, katedra politologie a filozofie
Mgr. Petr Bláha, Ph.D., Filozofická fakulta UJEP, katedra politologie a filozofie
Prof. PhDr. Ladislav Hejdánek, Evangelická teologická fakulta UK, katedra filozofie

účast v diskusi přislíbili:

PhDr. Jiřina Šiklová, CSc., Filozofická fakulta UK, katedra sociální práce
Doc. PhDr. Zdeněk Pinc, Fakulta humanitních studií UK
Prof. PhDr. Jan Sokol, CSc., Ph.D., Fakulta humanitních studií UK
... a my

termín konání: **18. - 20. 4. 2008**

místo setkání: **Rekreační středisko Avia Varvažov** (nedaleko hradu Zvíkov),
Varvažov 132
www.rsavia.cz

spojení:

Rekreační středisko Avia Varvažov se nachází v píseckém regionu poblíž obcí Varvažov a Ostrovec. Vzdálenost z Prahy je 85 km a nejlepší je zvolit strakonickou silnici, kde zabočíte vlevo na konci obce Čimelice, projedete Smetanovou Lhotou a již jste v Ostrovci. Pokud se budete držet hlavní cesty procházející obcí, včas uvidíte místní poštu a u ní na sloupu elektrického vedení i poutač se šipkou.

Do Ostrovice a Varvažova jezdí také pravidelné vlakové a autobusové linky. Většinou je nutný přestup v Písku, ale výjimkou nejsou ani přímé spoje.

cena:

750,- Kč za víkend s plnou penzí (předpokládáme, že bude opět možné poskytnout příspěvek na tuto částku studentům i dalším)

Chceme se společně zamyslet nad otázkou životnosti socialistických idejí v současnosti. Hodláme si položit otázku, jak dalece lze režim tzv. „reálného“ socialismu, který jsme prožili před rokem 1989, právem vůbec označit za socialismus, zda se právem či neprávem odvolával na Marxe a zda stalinský model, který nám byl v padesátých letech vnucen, neměl jinou alternativu. Chceme si připomenout hesla „socialismus s lidskou tvář“, příp. „demokratický socialismus“, která před čtyřiceti lety oslovovala generaci našich pamětníků. Jsou dnes už zcela vyčichlá? Jsou společenské problémy, které v 19. a 20. století vedly ke vzniku evropského socialistického hnutí, v současnosti překonány, či přetrvávají? Když ano, tak v jaké podobě? Má pro nás ještě význam idea rovnosti mezi lidmi? Je tradiční české rovnostářství mezi evropskými národy handicapem nebo přínosem? A v jakém smyslu? Co vlastně znamená pojem „sociální spravedlnost“?

O těchto a dalších otázkách budou s námi přemýšlet: PhDr. Martin Šimsa, Ph.D z katedry politologie a filozofie Filozofické fakulty Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem, který promluví o marxismu a jeho kritice v díle T. G. Masaryka, E. Rádl a dalších, dále Mgr. Petr Bláha, Ph.D ze stejného pracoviště, který nám přiblíží jiné modely socialismu než marxistické, zejména myšlenku křesťanského komunismu Přemysla Pittera, a prof. PhDr. Ladislav Hejdánek z katedry filozofie Evangelické teologické fakulty Univerzity Karlovy, který promluví o možnostech socialismu ve 21. a 22. století.

www.akademicka.ymca.cz

Kráľovná Alžbeta: Zlatý vek

Po deviatich rokoch od natočenia „jednotky“, nazvanej stručne Alžbeta, prichádza Shekhar Kapur (z jeho filmografie spomeňme aspoň film Čtyři pířka – zkouška cti) s pokračovaním tejto historickej drámy. Zatiaľ čo prvá časť si získala renomé zaujímavého snímku, stretla sa s pozitívnym ohlasom kritiky, premenila na Oscara jednu (masky) zo siedmich nominácií, do neba vyniesla herečku Cate Blanchett a indickému režisérovi otvorila dvere ku euro-americkému publiku, nie je vôbec isté, ako dopadne pokračovanie.

Prečo to píšem? Hoci „Zlatý vek“ určite nie je prepadákom r Čtyři pířka a človek si ho môže celkom užiť, pôsobí dojmom, akoby nevedel, kam sa zaradiť, akoby prežíval vnútorný rozpor. Začnime hneď podtitulom: „Zlatý vek“. Ak divák čaká, že si z filmu odnesie lekciu o období anglickej renesancie, bude hlboko sklamaný. Vôbec nechápem, prečo tvorcovia zvolili tento názov, pretože tému „zlatého veku“ nadhodí až rozprávač tesne pred záverečnými titulkami. Lepšie by sa hodil titul „Cesta ku zlatému veku“, ale to by asi neznelo divácky tak lákavo...

Určité rozpaky spôsobuje tiež súvislosť medzi trailerom a samotným filmom. Upútavka budí dojem, že diváka čaká akčný, priam až vojnový spektakel, plný bojových scén. Trailer má i istý erotický náboj, Alžbetu a dobrodruha Waltera Raleigha „stavia“ do pozície milencov.

Snímok je však trochu odlišný... V prípade druhého spomenutého motívu to, myslím, nie je na škodu. Kto sa teší na pikantné postelné scény, bude síce sklamaný, ale ostatní budú odmenení majstrovsky stvárneným vnútorným portrétom kráľovnej, v ktorej sa zmietala anglická panovníčka a „obyčajná“ žena túžiaci po láske muža, po ceste do ďalekých krajín, po jazde na koni s

Kráľovná Alžbeta: Zlatý vek
Elizabeth: The Golden Age

Velká Británie 2007, 114´

réžia: Shekhar Kapur,
scenár: William Nicholson, Michael Hirst,
hudba: Craig Armstrong,
hrajú: Cate Blanchett, Clive Owen, Geoffrey Rush, Jordi Mollá, Samantha Morton, Abbie Cornish

Premiéra v ČR i v SR: 22.11. 2007

Hodnotenie: 73%

vetrom opretek, po súkromí. A tak dôstojné štátnické pózy, plné noblesy a dominancie, striedajú humorné „táranie“ či hysterické záchvaty žiarlivosti. Nepôsobí to však gýčovito, nie je to Big brother v kráľovskom paláci. Cate Blanchett opäť dokazuje, že je jednou z najlepších herečiek súčasnosti a už iba kvôli nej sa oplatí film vidieť.

No je tu ešte prvá spomínaná nekonzistentnosť medzi trailerom a filmom, totiž námorná bitka medzi španielskou Armadou a anglickou vojnovou flotilou (s výdatnou pomocou pirátov, budúcich nositeľov titulu „sir“). Pri nej taký zmierlivý nebudem. Na bitku síce skutočne aj dôjde, ale v takej podobe, ako je predvedená, ju tvorcovia pokojne mohli aj vynechať. Vznešený prejav pred bojom, akoby vystrihnutý z Ale-



xandra Veľkého alebo zo Statočného srdca, sľubuje veľkolepé vyvrcholenie celého filmu. To sa však nekoná. Celú akčnú stránku filmu, ktorá trvá približne 5 minút, charakterizuje skratkovitosť, nelogickosť (manéver Angličanov s obetovaním vlastných pravidiel sa mi nezdal dostatočne zrozumiteľne podaný), zvláštna stratégia strihu (striedanie záberov z bitky a z Alžbetinho „hlavného stanu“, resp. z paláca španielskeho kráľa Filipa II. by samo o sebe bol dobrý nápad, niečo však nefunguje, tak ako má, a výsledný efekt sa mi javí nepresvedčivý) a akoby nedostatok finančných prostriedkov.

Čo bolo povedané o akčnej stránke filmu, sa dá podľa môjho názoru vziať i na jeho celý scenár (duo Nicholson – Hirst). Príbeh nie je nejako zvlášť zaujímavý, sú tu nadhodené určité motívy, ktoré nie sú ďalej rozvedené, niektoré postavy majú skôr epizodický charakter a budia dojem zbytočnosti, dialógy nevystupujú zo šedej hmly priemernosti... Celý film je poznačený silnou čierno-bielou optikou, ktorá je špeciálne zreteľná na vykreslení protikladu protestantské Anglicko – katolícke Španielsko, rozumej: dobrí „my“ – zlí „oni“, rozumej: absolútne dobrí a bezchybní „my“ – absolútne zlí a spiatocnícki „oni“. Toto zjednodušené videnie skutočnosti pôsobí ako lacná reklama na liberálnu demokraciu a voľný obchod a robí Kráľovnú Alžbetu: Zlatý vek zbytočne plochú.

Pri všetkej schematickosti však film, predovšetkým prostredníctvom postavy katolíka Filipa II., nastavuje zrkadlo divákovi – človekovi post-totalitnej spoločnosti, ktorý už v nič neverí a ktorého život už nie je nesený na krídlach žiadnych vznešených ideí. Človekovi, ktorý už nemá nielen prečo zomrieť, ale ani prečo žiť. Film to dosahuje pomocou krásnych a pôsobivých obrazov – symbolov (napr. zhasínajúca svieca vo Filipových rukách počas fatálnej porážky, do mora klesajúce krucifixy, atď.).

Práve vizuálne spracovanie je jednou z dvoch, resp. troch najsilnejších stránok filmu. Divák si na ne musí počkať až do samého „finále“, avšak stojí to za to. Ako už spomínané symboly, tak aj obrazy Alžbety stojacej na útese nad rozbúreným morom, koňa plávajúceho v mori, atď. sú akoby vystrihnuté z plátien starých majstrov. A všetko je ešte umocnené podmanivou hudbou (C. Armstrong), vytvárajúce tak dokonalý zážitok. Aspoň na pár okamihov...

Ďalšiu silnú stránku filmu predstavujú herecké výkony. Ak „Zlatý vek“ nevymizne z povedomia divákov a kritikov, tak to bude práve ich zásluhou a myslím, že aj v boji o tohtoročné zlaté sošky ešte budú mať čo povedať. O výkone tradične vynikajúcej C. Blanchett (Alžbeta) sme si už hovorili. Skvele jej sekundujú Jordi Mollí ako čierny démon – kráľ Filip a vševedúca „šedá eminencia“ sir Walsingham v podaní Geoffreyho Rusha. Je škoda, že Rush nedostal vo filme ešte viac priestoru, len sa objaví, urobí dojem a hneď zase zmizne. Výkon Clive Owena (Raleigh) je presvedčivý a svojím spôsobom originálny, no „veľká trojka“ ho bohužiaľ zatieni...

Kapur sa vyjadril, že „projekt Alžbeta“ bol od začiatku koncipovaný ako trilógia a takto sa ho pokúšal aj zobrazíť. Prvá časť zachytáva Alžbetinu mladosť a nástup na trón, Kráľovná Alžbeta: Zlatý vek mala predstaviť jej vládu (tento zámer sa

KŘEŠŤANSKÁ REVUE

DVOUMĚSÍČNÍK PRO ODPOVĚDNÝ DIALOG

téma, časové úvahy, eseje a studie, rozhovor, kultura, poezie, diskuse – polemika

Z obsahu KR 6/2007 vybíráme:

TÉMA:

Pavel Filipi: Odkaz E. Rádl a J.L. Hromádky
Tabita Landová: Pravda a zjevení: Rádl a hromádka v dialogu
Jan Šimsa: Spor o dějinnost
Ladislav Hejránek: Křesťanská revue a výzvy současnosti
František Korečko: Křesťanská revue a Slovensko

ČASOVÉ ÚVAHY

František Kostlán: Anarchisti a ubohost médií
Václav Nekvapil: Populismus a role politických stran v ČR
Michal Dzurjanin: Poznávání totalitnej minulosti

ESEJE A STUDIE

Karel Schwarzenberg: Evropské hodnoty? Pojem, který nemám rád
Jiří J. Otter: Základní apoštolská výzva Listu Hebreům v Novém zákoně

Dále recenze, kultura, poezie, diskuse, přehled tematických bloků a jmenný rejstřík autorů ročníku LXXIV (2007)

Vydává Oikumené – Akademická YMCA

KR má 56 stran, vychází 6x ročně, 28. dne sudého měsíce. Předplatné na rok činí 250 Kč.

Objednávka předplatného:
predplatne@krestanskarevue.cz.

Zakoupíte ve vybraných knihkupectvích, knihkupcům poskytujeme rabat 28%. Rádi zašleme i jednotlivá čísla.

KŘEŠŤANSKÁ REVUE
ETF UK Černá 9, p.p. 529
115 55 Praha 1
redakce@krestanskarevue.cz
Těšíme se na Vaše ohlasy.
www.krestanskarevue.cz

podaril len sčasti). Čo nás čaká v zamýšľanej „trojke“ (ak sa vôbec objaví)? Kiež by to boli rovnako bezchybné herecké výkony, spoločné zatiaľ obom častiam, no tiež i silný príbeh, ktorého očakávanie „Zlatý vek“ žiaľ nenaplnil.

Pavol Bargár

Napsáno pro Křesťanskou revue číslo 6/2007, děkujeme redakci KR za poskytnutí textu.



Nová textilní dílnička v Eibentále

V listopadu 2007 jsme otevřeli nový projekt na podporu krajanů žijících v oblasti Českého Banátu v Rumunsku. Nápad vznikl na základě kontaktu s pracovníkem organizace Člověk v tísni, který nám přiblížil, v jakých podmínkách tamější lidé žijí a jakým způsobem je možné jim pomoci.

Vznikla z toho kooperace tří neziskových organizací: YMCA Brno, Duhový skřítek a Člověk v tísni.

Náš společný projekt se jmenuje Skřítek Krajánek.

Původní záměr ušít hračky a z výtěžku jejich prodeje poslat do Banátu peníze např. na opravu školy jsme přepracovali právě díky kontaktu s koordinátorem pro Rumunsko z organizace Člověk v tísni. Pochopili jsme, že to, co nejvíc tamějším lidem chybí, je práce přímo v místě. Práce, kvůli které nemusí daleko dojíždět anebo i opustit rodný kraj, styl života, na který jsou zvyklí, rodinné vazby, přátele.

Začali jsme s málem. Vznikl nápad poslat do Banátu šicí stroj a materiál na výrobu hraček. To finančně zajistila YMCA Brno, která se věnuje i propagaci akce. Duhový skřítek zajistil zaškolení zdejších žen v práci s textilní výrobou. Podpořil nás i Člověk v tísni, nejen díky příspěvku financí na

cestu, ale i výbornou znalostí zdejších podmínek, bez kterých bychom byli ztraceni.

V Čechách nám vydatně pomáhá i Síť mateřských center v ČR, která se aktivně zapojila do propagace projektu. Díky ní se nám ozvala mateřská centra Sluníčko – Lomnice nad Popelkou, Kopretina – Čáslav, Kořátko – Jiříkov, Bělá – Ledec nad Sázavou, Azylový dům pro matky Opatovice, RC Neználek – Kralupy nad Vltavou, Vila Doris – Šumperk, Slunečnice – Beroun, MC Mladá Vožice, MC Mateřídouška – Botič, MC Žirafa Bílovice nad Svitavou, která nám aktivně pomáhají s šitím hraček a jejich prodejem. Peníze z prodeje poputují na zakoupení dalšího vybavení do dílničky v Eibentále.

Naši krajané žijí v oblasti Českého Banátu již asi 150 let, odešli tam jejich předkové za vidinou lepšího živobytí a uplatnění, které jim slíbil tehdejší podnikatel se dřevem Gyorgy Magyarli. Bohužel spolupráce nebyla tak dokonalá, jak si představovali, a podnikatel se po dvou letech vytratil neznámo kam.

Nicméně naši krajané zatím stačili vybudovat v lesích při břehu Dunaje malé vesničky a usadit se. Poté, co ztratili práci na pile, začali se zemědělstvím a hospodářstvím. Někteří z nich se vrátili do Čech. Ti, kteří tam zůstali, vystavěli v průběhu let 6 vesnic vzdálených od sebe 20 až 40 km. Na první pohled se nejedná o velkou vzdálenost, ale vesnice od sebe dělí hluboká údolí, vysoké kopce a špatné cesty. Navzdory tomu se všichni vesničané navzájem znají, jsou ve většině případů spřízněni a když se chtějí navštívit, neváhají překonat vzdálenost od jedné vesnice ke druhé, i když musí jet asi 3 hodiny autem.

Krajina je to však fascinující a lidé, kteří v ní žijí, si dodnes zachovali svérázný tradiční přístup k životu. Stále se věnují hospodářství a zemědělství, mnoho jich donedávna pracovalo v antracitových dolech. Ty však byly momentálně uzavřeny z důvodu důlního neštěstí, při kterém někteří horníci zahynuli a ostatní byli propuštěni. Jsou tedy momentálně nezaměstnaní. Navíc bez vidiny nějaké nové práce. Snaží se tedy alespoň uživit brigádami a příležitostnými výdělky. Proto vítají jakoukoliv možnost si přivydělat. Češi žijící v Rumusku (v Banátu) jsou nesmírně pracovití, skromní, také velice pohostinní a bezprostřední. Stará čeština, kterou dodnes hovoří, nádherně pohladí na duši.

Díky výjimečné poloze při břehu Dunaje, ale bez asfaltových cest do vesnic, jsou naši krajané dostatečně odříznuti od ostatního Rumunska, a zachovávají si tak stále ráz české vesnice – jak vypadala u nás po válce.

Pokud se vydají do blízkého města například k lékaři, případně za prací, je to výprava na celý den. Z toho důvodu se snaží uživit se v rámci vesnice, případně odcházejí do České republiky. Velkou šancí, jak krajanům přilepšit, je rostoucí turistický ruch. S tímto jevem se snaží vyrovnat, ale podnikavost a dravost jim zatím chybí, nedokáží své výrobky a zboží prodat za adekvátní cenu.

Vystěhovalectví je pak největším problémem české komunity. Vesnice opouštějí především mladí obyvatelé, přičemž staří zůstávají, což má negativní sociální důsledky. Rumunští Češi však mají ve většině případů pouze základní vzdělání, jejich uplatnění v Česku je proto problematické.

Příčinou vystěhovalectví z Rumunska je nedostatek pracovních příležitostí, špatná infrastruktura, obtížná vymahatelnost práva a z toho plynoucí nejistoty v podnikání, obtížně dostupná zdravotní péče, korupce ve státní správě a v neposlední řadě civilizační zaostalost lidí z horských oblastí. Logicky z toho vyplývá, že pro mladé Čechy je odchod do měst velkým lákadlem se všemi důsledky.



Zachovat tuto krásnou komunitu lze však pouze cestou vyrovnávání civilizačních rozdílů oproti lidem žijícím v ČR, je nutné jim pomoci v rozvoji podnikání, přilákat do oblasti turisty a vzbudit v nich hrdost na zemi, ve které žijí, a víru ve své schopnosti.

Pracovnice Duhového skřítky zaučily během týdenního pobytu několik místních žen ve výrobě textilních vlněných panenek a dárkových předmětů. S nadsázkou se dá říci, že v Eibentále vznikla nová textilní dílnička, i když zatím v polních podmínkách.

Jejich výrobky budou nabídnuty do prodeje v ČR, ale také přímo v Banátu turistům. Člověk v tísní má v plánu během příštího roku vybudovat ve vesnici Svatá Helena infocentrum pro turisty, kde se budou tyto výrobky také prodávat.

Děkujeme všem zúčastněným za spolupráci a přejeme eibentálským ženám mnoho štěstí, sebedůvěry a také odbytu výrobků.

Pokud nás chcete někdo podpořit, ozvěte se nám na adresu brno@ymca.cz. Na našich stránkách můžete také shlédnout více fotek z pobytu v Banátu a dozvědět se i o dalších možnostech spolupráce.

*Lucie Jakubů, YMCA Brno
Foto: Stanislav Jakubů*

Přečtěte si

Viky, Viktor a Bůh

Renata Eremiášová

Prvotina Renaty Eremiášové *Viky, Viktor a Bůh* zpracovává téma nového náboženského hnutí a velmi přesně zobrazuje jeho dynamiku. Jedná se o blíže nespecifikované hnutí charismatického typu s křesťanskými základy, ale čtenář může jeho charakteristiky (např. prostředky vytváření tlaku skupiny na jednotlivce, vůdcovský princip apod.) snadno převést na kteroukoli radikálně inovující náboženskou skupinu.

Nesnadno pojmenovatelné prvky dynamiky nového náboženského hnutí jsou zde ukázány se shovívavostí, ale

zároveň i tak, že demaskují jejich psychicky a sociálně znepokojivé, až nebezpečné varianty. Ještě zajímavější je ale popis psychologie příslušníků nového náboženského hnutí.

Cenné je nejen zobrazení entuziasmu, fanatismu a dalších charakteristik, typických pro tyto příslušníky, ale především zobrazení osobnostního a duchovního vývoje hlavní hrdinky. Viky je totiž schopna růstu a v bolest-

né krizi nakonec překračuje ten stupeň duchovního vývoje, který od ní její náboženská skupina vyžaduje.

Osud Viky je tak zároveň tragický i nadějný – tragický rozchodem se známým prostředím a ztrátou dosavadní sociální podpory, kterou jí poskytovalo, nadějný rodící se svobodou, která vyplývá ze schopnosti obejít se bez této podpory. Právě tato vývojová perspektiva činí z knihy Renaty Eremiášové nejen zajímavé čtení, ale i dílo se závažným duchovním posláním. Doslov napsal Zdeněk Vojtíšek.

.....

Viky, Viktor a Bůh
Renata Eremiášová

vydal: Kalich

rok vydání: 2007

počet stran: 264

ISBN: 978-80-7017-066

Cena: 149 Kč na www.kalich.evangnet.cz,
169 Kč v knihkupectvích

Foto na závěr

(aneb není celebrita jako celebrita)



FOTO: SAMOFOTO

Opět tu máme specialitku. Ne úplně každý se podívá do New Yorku. Štěpánovi se to povedlo a tak se zvěčnil na několika fotografiích. Jednu z nich vám přinášíme. Mám takový dojem, že tam jaksí patří... připomíná mi spíš domorodce než turistu. To je dobré znamení, díky zkušenostem získaným v YMCA se dokáže dobře cítit kdekoliv.

Kdo bude celebritou příště? Fotte se! Posílejte se :-).

REKLAMA

Poradenská společnost

PRIMASKA AUDIT, a. s.



nabízí účetní, daňové a ekonomické poradenství
zejména pro nepodnikatelské subjekty
v uvedených pobočkách:

– Ústí nad Labem

– Praha

– Ostrava

– České Budějovice

– Pardubice

Tel.: 475 200 689, 602 402 140, p. Adam.

www.primaska.cz

VEŘEJNÁ SBÍRKA

Křesťanského sdružení mladých lidí YMCA v Ústí nad Labem

pro obnovu klášterní zahrady

v areálu Dominikánského kláštera

První informace o existenci církevní stavby na místě dnešního kostela sv. Vojtěcha je možné doložit již roku 1186, kdy český kníže Bedřich provdal v Ústí nad Labem svou dceru za syna míšeňského markraběte Oty. Tato církevní stavba měla v polovině 13. stol. podobu hradu s kostelem, tzv. hradíště.

Dále měl velmi pohnutou historii, během ní byl zničen rušením městských hradeb a několikrát přestavěn. Po roce 1989 byl Dominikánský klášter a kostel sv. Vojtěcha v restituci navrácen Řádu bratří kazatelů – dominikánům, který objekt spravoval až do března roku 2004. V roce 1990 došlo k opravě střešní krytiny a ke generální úpravě fasády kostela a kláštera. Také zahrada byla upravena a osázena ovocnými stromy. V roce 1996 odešel z prostor kláštera Národní památkový ústav, za jehož působení byl tento objekt výrazně opraven.

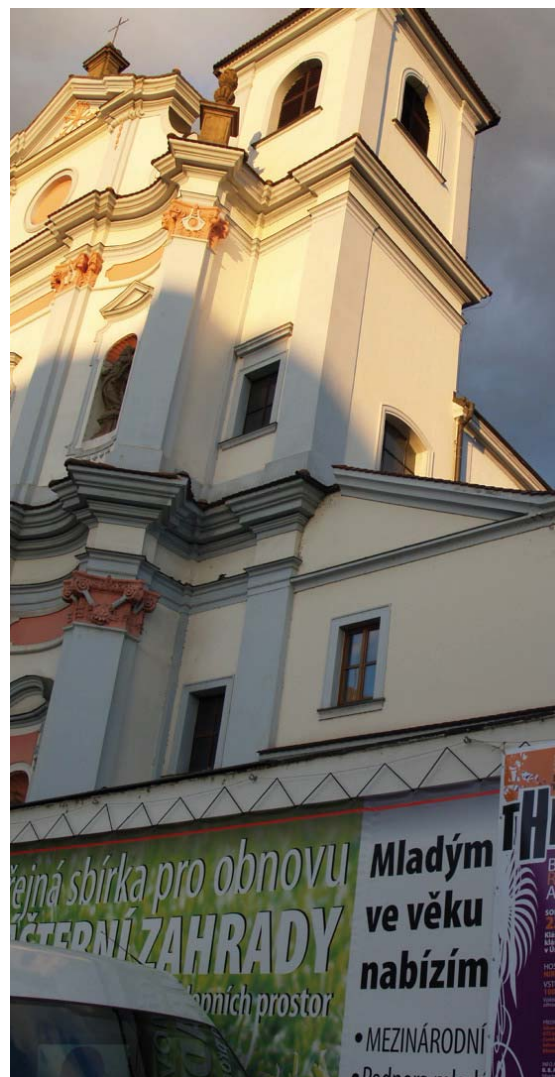
V roce 1999 začala v klášteře působit ústecká pobočka Křesťanského sdružení mladých lidí YMCA. A v roce 2002 začala prostory oživovat a zpřístupňovat veřejnosti. Na jaře 2003 otevřela 1. nízkoprahový klub pro mládež. Mateřské centrum POHÁDKA otevírá v dubnu 2004 v prostorách bývalé zákriště kostela sv. Vojtěcha. V současné době celý objekt spravuje YMCA v Ústí nad Labem (občanské sdružení) a pokračuje v naplňování svého programu: „Oživení areálu Dominikánského kláštera v Ústí nad Labem“.

V červnu 2007 YMCA spolu s legendární skupinou The Boom pořádaly Benefiční letní koncert v klášterní zahradě jako součást kampaně pro obnovu a zpřístupnění této kulturní památky. Ústečané se tak mohli přímo zapojit a kampaň podpořit buďto přímo zakoupením vstupenky na benefiči, nebo zasláním finančního příspěvku na konto Veřejné sbírky (č. úč.: 1111 095/2400). YMCA veřejnou sbírku pořádá již pátým rokem pro získání finančních prostředků na obnovu a zpřístupnění klášterní zahrady návštěvníké veřejnosti. Bližší info naleznete na: www.usti.ymca.cz

Pablo



aneb Co ulpělo v redakčním komíně



A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
 2. To, co pro vás připraví ostatní...
- Tématem příštího Proteinu bude:

Logo YMCA

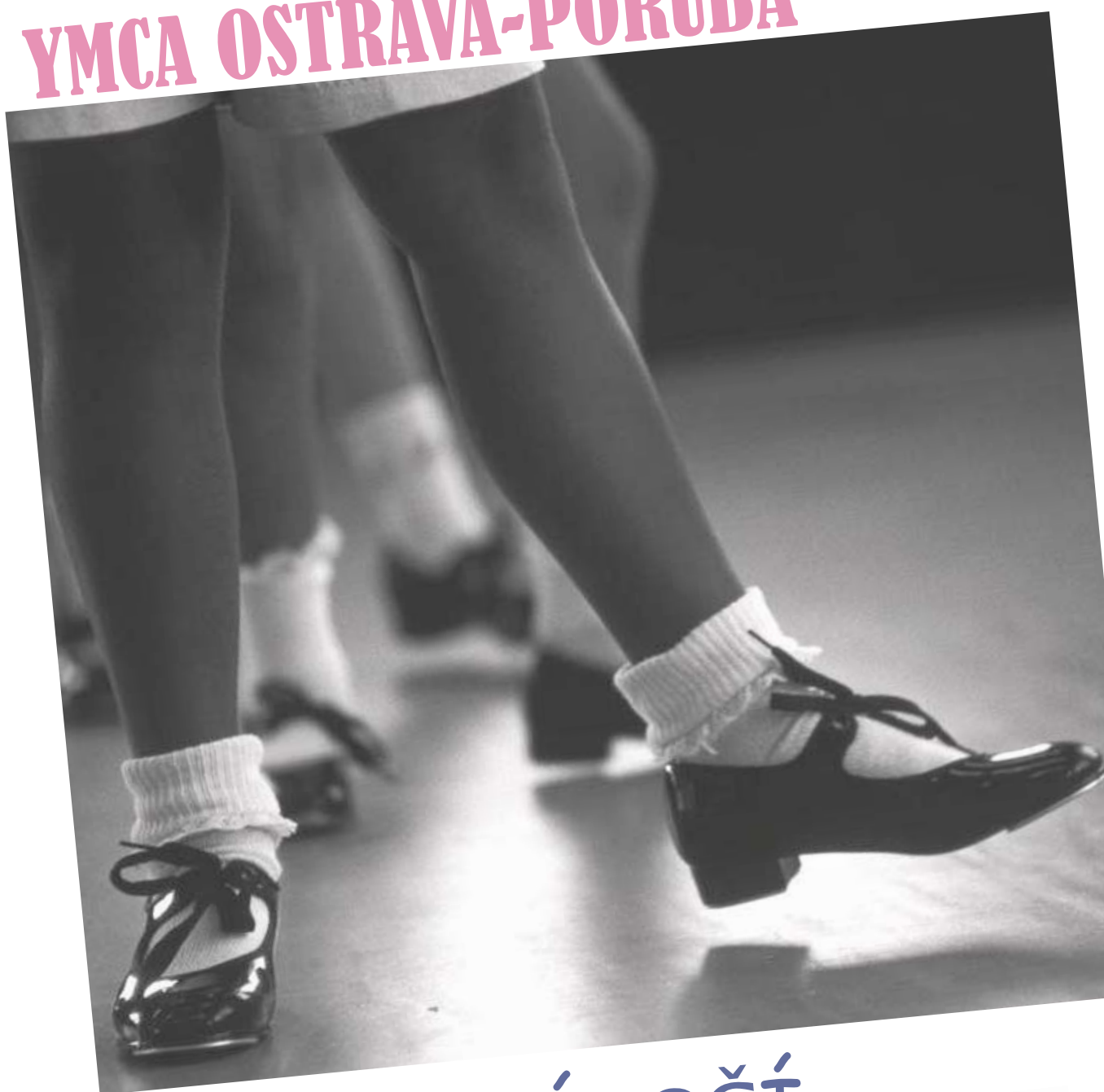
Jednoznačná identifikace subjektu je v dnešním mediálním světě důležitá. Slouží k ní také loga firem a organizací. Jak používáme logo YMCA a jak bychom s ním měli nakládat? Podělte se o vaše nápady a zkušenosti.

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých akcí.

Uzávěrka je 20. 2. 2008!

Pište na mail redakce: protein@ymca.cz

YMCA OSTRAVA-PORUBA



PLES K 10. VÝROČÍ PŮSOBENÍ



KDE: SÁL ROCK'N ROLL GARAGE, MARTINOV
VSTUPNÉ: 150 / 100,- STUDENTI

konečná tramvaje č.4, vedle Masokombinátu Martinov

22.2.2008
od 19:30